

Zomer Toernooien 1987

Amsterdam OHRA toernooi 2-13 aug

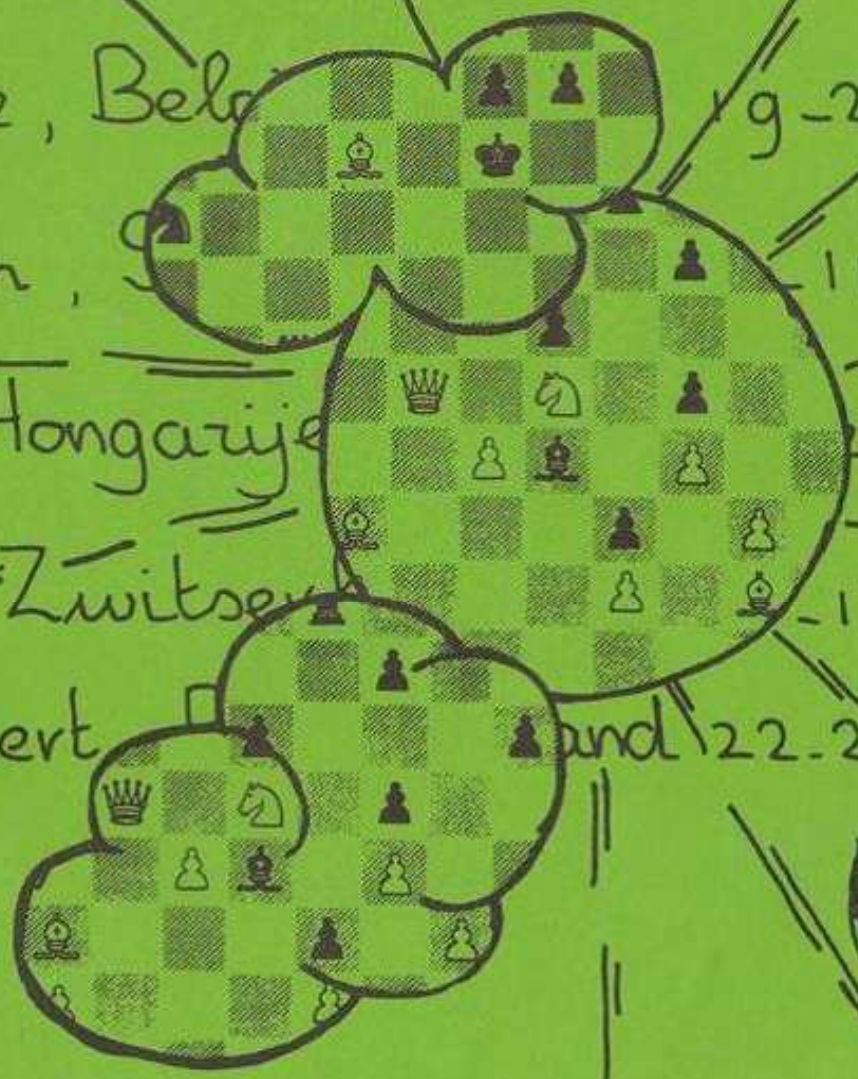
Oostende, België 19-27 sept.

Hamilton, St. Vincent 11 juli

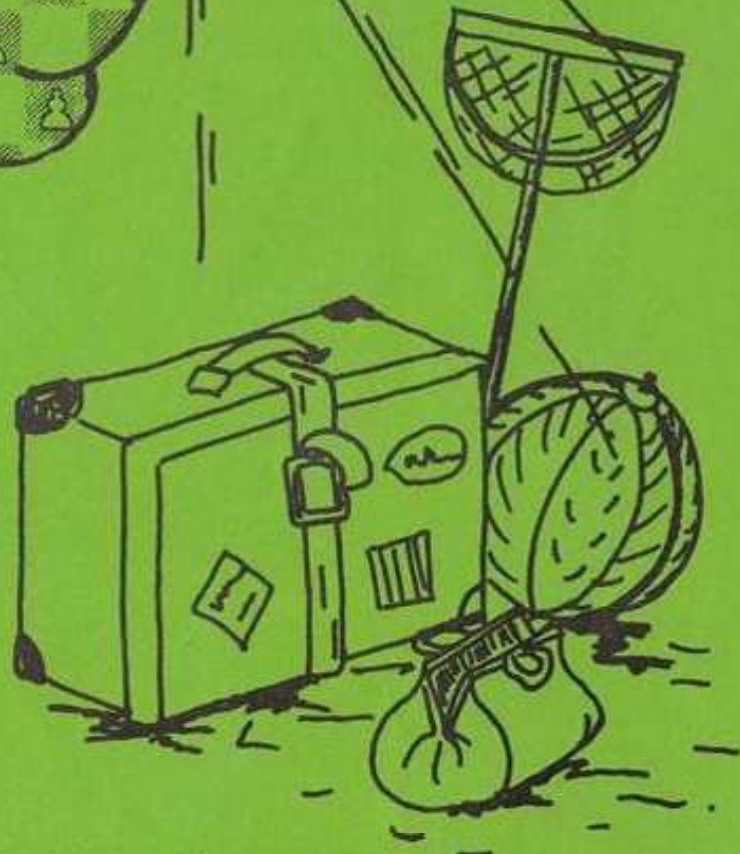
Eger, Hongarije 25 juli

Lenk, Zwitserland 17 juli

St. Ingbert, Saarland 22-29 aug

**UNITAS
NIEUWS**

UNITAS NIEUWS : Orgaan van de CSV Unitas; 7^e jaargang nr. 3/4

CLUBAVOND : Donderdagavond in het denksportcentrum,
Oliemuldersweg 43, tel. 126937

CONTRIBUTIE :

SECRETARIS : (adreswijzigingen etc.) Wim Fokkens

REDACTIE : Huib Roest (hoofdredacteur)
Henk ten Doeschate
Tjeerd Oliemans
Dick Warmelink

Vaste medewerkers : Jan Drolenga
Dirk Jan ten Geuzendam

Omslag : Rimmy Hiemstra

Inhoud

Van de redactie	3
Eindstanden KNSB	3
Bekerwedstrijden	4
Externe competitie	
Unitas 2	5
Unitas 1	6
Unitas 3	9
Unitas 4	14
Interne competitie	16
Correspondentieschaak	19
Portret van	20
Partijanalyses	25
Eindspel	28
Snelschaken voor teams	29
Ingezonden brief	30
Agenda	32

van de redactie

In tegenstelling tot de zogenaamde trekvogels heeft de mens de vreemde gewoonte aangekweekt om de winter door te brengen in het gure klimaat van het Vaderland en pas naar het warme zuiden af te reizen zodra het hier net aangenaam begint te worden.

Dit tegennatuurlijke trekgedrag heeft tot gevolg dat de hele samenleving gedurende de zomermaanden totaal ontwricht is.

Ook aan een schaakvereniging gaat dit verschijnsel niet ongemerkt voorbij.

Er is geen interne competitie.

Er is geen externe competitie.

Het denksportcentrum is dicht.

Het bestuur is de stad uit.

De leden zijn de stad uit.

Troosteloos strekt het leven zich voor de schaakhongerige speler uit.

Maar er is hoop.

Eens zal het toch weer september zijn.

En voor wie het wachten te lang duurt zijn er altijd nog de zomertoernooien.

Aan de Mediteranee heeft vrijwel iedere mondaine badplaats wel een eigen toernooitje, maar ook in eigen land kan men goed terecht.

Zo is er bijvoorbeeld het OHRA schaakfestival in Amsterdam. Het aantal Unitassers dat de weg naar dit toernooi vindt is de afgelopen jaren steeds groter geworden en het ziet er naar uit dat dit jaar ongeveer de halve club in hotel Krasnapolsky acte de présence zal geven.

De lezer die nog met de vakantie in zijn maag zit, aarzele niet langer. De interne competitie van Unitas wordt in Amsterdam voortgezet.

We zien U dus wel in Krasnapolsky.

Op de Dam.

EINDSTANDEN KNSB COMPETITIE

Eerste klasse B:

Utrecht	16	64½
Philidor Leeuwarden	12	53
Het Witte Paard (Z)	11	47
TAL	10	46
ASV	10	44
Paul Keres	10	43
Decisco WGM 2	9	50½
Unitas	7	39
ASG	3	35½
SMB 2	2	27½

Tweede klasse A:

ESGOO	16	44½
Groningen 2	15	41
Utrecht 2	14	46
Pion Groesbeek	11	41
Nieuw-West	9	39
Hardenberg	8	34
Laren	8	30½
Nieuwegein	7	34
Unitas 2	2	25½
Amersfoort	0	24½

Derde klasse A

ZSG	14	42
Philidor Leeuwarden 2	13	44
Westergoo	13	41
SISSA	9	37
Haren	9	34½
Unitas 3	9	34
Groningen 3	8	34½
Drienerlo	7	32
DSC (Drachten)	4	33
Almelo 2	4	28

BEKER

(door Jan Brouwer)

Omdat Unitas in de top elk jaar sterker wordt, was Jaap Brouwer dit jaar niet meer geselecteerd voor het bekerteam. Met een fris nieuw team bestaande uit Henk ten Doeschate, Fred Sluzewski, Henk Bosveld en Jan Postma moesten we dit jaar het eerst tegen Assen spelen. Aangezien Assen niet zulke sterke spelers heeft was nog even nagedacht over het idee om alleen oud-Assen spelers op te stellen. Assen bleek echter veel sterker dan verwacht, zodat we er goed aan gedaan hebben om met zo'n sterk mogelijk team aan te treden.

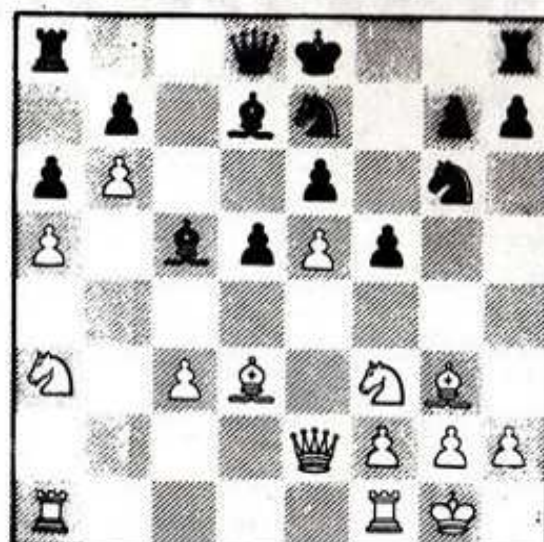
Aan het eerste bord had Ten Doeschate een zeer zware partij tegen De Diego (zie partij). Fred kwam aan het tweede bord niet verder dan remise. Het derde en vierde bord leverden ook zeer spannende partijen op. Het werd nog spannender toen Jan een kwaliteit weggaf en dreigde te gaan verliezen. Gelukkig stormde Jan zeer overtuigend met zijn koning naar voren, waarna de tegenstander zo zenuwachtig werd dat hij remise aanbood. Dat het Jan niet koud gelaten had bleek later in de trein, waar zijn kaartje door de conducteur niet meer te knippen was. Jan had dit tijdens de partij volkomen verfrommeld. Tussenstand 1-1. Uiteindelijk beschwindelde Henk ten Doeschate zijn tegenstander en was de wedstrijd gewonnen. Henk Bosveld won ook nog zodat de eindstand nog 3-1 voor Unitas werd.

A. de Diego - H. ten Doeschate

1.e4 e6 2.d4 d5 3.e5 c5 4.c3 Pc6
5.Pf3 Db6 6.Ld3 Ld7? 7.d:c5 L:c5
8.o-o Dc7 9.Lf4 Pe7 10. b4 Lb6
11.De2 (beter is Lg3, om zwarts volgende zet te verhinderen) f5
(zwart staat erg moeilijk, na de korte of de lange rochade is het al bijna afgelopen. Na de gespeelde zet kan hij nog net stand houden.)
12.a4 a6 13.Pa3 Pg6 14.Lg3 Pce7
15.a5 La7 16.b5 Lc5 17.b6 Dd8

(zie diagram)

18.h4 Pec6 19.h5 Pge7 20.Pc2 Tg8
(Zwart heeft nog een kans, de g-lijn.)
21.Lh4 h6 22.Pd2 Dc8 23.Pb3 #d8
24.c4? (Nu krijgt zwart in deze ogenschijnlijk zeer slechte stelling goede tegenkansen) g5 25.h:g6 P:g6
26.Lg3 d:c4 27.L:c4 f4 28.Lh2 Pf7

29.Kh1 Pf:e5 30.L:f4 P:c4 31.D:c4
P:f4 32.D:f4 Dc6 33.Dh2 Ld6 34.Dh5
Kf7 36.Pe3 Db5 37.Pd4 Dg5 38.D:g5
h:g5 (inmiddels staat zwart duidelijk
beter) 39.Kg1 Th8 40.Td1 Lh2
41.Kf1 Le5 42.Ke2 Td8 43.Pg4 Lg7
44.f3 e5 45.Pb3 e4 46.Tac1 e:f3
47.K:f3 Lc6 48.Kf2 The8 49.Pe3 Le5
50.T:d8 T:d8 51.Td1?? T:d1 52.P:d1
La4 53.Pc5 Ld4 schaak, en wint een
paard en de partij.

Assen - Unitas 1 - 3

De Diego - Ten Doeschate	0 - 1
Wubs - Sluzewski	0,5 - 0,5
Heynen - Bosveld	0 - 1
Roos - Postma	0,5 - 0,5

Hierna moest Unitas tegen ESG00. Bert van de Marel speelde in plaats van Fred. Na een snelle nederlaag van Henk ten Doeschate tegen Ludden (Henk: "Ik zag niks") was het noodzakelijk dat de anderen zouden winnen. Bert kwam het dichtst in de buurt van een overwinning en stond lange tijd gewonnen. In het eindspel ging het echter mis, waarna Unitas verloren had en weer voor de beker was uitgeschakeld. Hopelijk volgend jaar weer beter. Ik heb het in ieder geval erg gezellig gevonden jullie teamleider te zijn.

Unitas - ESG00 0 - 4

Bert van de Marel - Nijmeier	0 - 1
Ten Doeschate - Ludden	0 - 1
Bosveld - Knol	0 - 1
Postma - Haitsma	0 - 1

EXTERNE COMPETITIE

De Ondergang van Unitas 2

Na de overwinning op Amersfoort in de 5e ronde (zie vorige nummer) gloeide de hoop dat Unitas 2 zich opnieuw zou handhaven weer even op.

Weliswaar koesterde niemand hooggespannen verwachtingen met betrekking tot Groninger derby en de ontmoeting met PION Groesbeek, maar de thuiswedstrijden tegen Nieuwegein en Laren moesten zegevierend afgesloten kunnen worden.

De wedstrijd tegen Groningen 2 verliep, globaal gezien, volgens de voorspellingen (van Groningen 2). Aan de 2½ bordpunt die de Unitas-afvaardiging uit de vlammen wist te redden had misschien ergens nog wel een halfje toegevoegd kunnen worden, maar een reële kans op wedstrijdpunten heeft er voor de onzen niet ingezet. Plezierig was wel dat Michiel Boekschoten won van Hans Pollee, waarmee de grootste mond van het Groninger team althans voorlopig als gesnoerd beschouwd mag worden.

Een goede kans op die broodnodige wedstrijdpunten kregen we wel degelijk tegen Nieuwegein. De Utrechtse provincialen werden in de beginfase van de wedstrijd op de meeste bordpunten al vlot in het nauw gedreven.

MURPHY'S LAW

1. Nothing is as easy as it looks.
2. Everything takes longer than you think.
3. If anything can go wrong, it will.

Aldus geschiedde. Nog vóór de tijdcontriële waren al diverse "zekere" hele en halve punten het riool in gespoeld. Een troosteloze 3½-4½ nederlaag was ons droeve lot.

Er was nu nog maar één kans: winnen van Laren in de laatste ronde. Voorwaarde was dan wel dat Laren ook de voorlaatste wedstrijd (tegen Hardenberg) klop zou krijgen, want het Gooise team lag twee wedstrijd-punten op ons voor.

Unitas 2 zelf had in die noodlottige achtste ronde het meest weerzinwekkende karweitje van de hele competitie op het programma staan: de uitwedstrijd tegen PION Groesbeek.

Het is niet alleen de schier eindeloze reis naar het afgelegen dorp die ons zo tegenstond, ook nog niet eens het vooruitzicht op een nieuwe nederlaag die wij waarschijnlijk te incasseren zouden krijgen, nee, de narigheid was eenvoudig deze, dat we de mensen kenden, en daarbij doel ik niet op hun speelsterkte.

De grote mond die de zuiderlingen onveranderlijk vóór, tijdens, en na de wedstrijd opzetten, maakt de vóór-, tijdens-, en napret voor de onzen er niet groter op. We verloren, net als tegen Groningen, met 5½-2½, maar met dit resultaat was deze ongeluksdag nog niet voorbij.

Tijdens de terugreis, koffiedrinkend op één van de vele overstapstations, viel de bom. Teamleider Jan Brouwer had even gebeld met Sieverding om de andere uitslagen in de poule op te vragen, en kwam met de vreugdeloze mededeling dat Laren Hardenberg had ingeblikt. Murphy had wederom genadeloos toegeslagen en het doek was voor Unitas 2 definitief gevallen.

Over het slotduel tegen Laren wil ik zo weinig mogelijk woorden vuilmaken.

De laatste kans om althans "posthuum" nog iets te bewijzen, werd niet waargenomen. Unitas 2 ging wederom met 3½-4½ naar de schollen.

Resumerend:

6e r.	Groningen 2 - Unitas 2	5½-2½
7e r.	Unitas 2 - Nieuwegein	3½-4½
8e r.	PION Gr. - Unitas 2	5½-2½
9e r.	Unitas 2 - Laren	3½-4½

HR

Tal - Uitas 7½ - 2½.

Een wedstrijd waarover ik weinig zinnige opmerkingen kan maken. Dit door het niet verschijnen van een onzer tob/pspelers, waardoor te elfder ure steller dezès mocht invallen. Van de rest heb ik dus weinig gezien. Keurige overwinningen van Cor Kamstra en Henk Brongers (pionneindspel); een prijzenswaardige remise van invaller Hans Prins en dat was het. Jammer dat Postma in gewonnen stelling verloor door tijdsoverschrijding; even jammer dat invaller Westerman na zes uur spelen in een zeer positieve stelling een stuk weggaf. Geflatteerde uitslag dus! Snel vergeten.

Lathouwers	- Kamstra	0-1
Haringsma	- Van Hinje	1-0
Schouten	- T. Doeschate	1-0
Nep	- Postma	1-0
P. Burlage	- Bosveld	1-0
Hensbergen	- Brongers	0-1
Scholten	- Eleveld	1-0
Schoffelmeer	- Wellner	1-0
Schreuder	- Prins	½-½
Th. Burlage	- Westerman	1-0
		7½-2½

Overige uitslagen:

ASV - Paul Keres 2-8
Philidor - Utrecht 4-6
SMB 2 - Desisco WGM 2 2-8
Het Witte Paard - ASG 5-5

Belangrijke overwinning Unitas 1.

Een zeer gemotiveerd Unitas zorgde 14 maart voor een geweldige uitschieter door met 6½ - 3½ revanche te nemen op het Witte Paard uit Koog-Zaandijk.

Kamstra bracht zijn persoonlijke score op 4½ uit 7 door een miniscuul positioneel voordeel uit te bouwen tot een ,voor zijn tegenstander, onontwarbaar matnet. Klasse! Van de Marel. Dame-Indisch. Bekend uit vele partijen Karpov - Kasparov. De onver-

wachte doorbraak d5-d4 bracht onze man in onoverkomelijke, positionele problemen. (3u&t6) Sluzewski. Fred nam revanche op zich zelf; speelde een fraaie, ingewikkelde partij en en won snel zoals hij wilde. Ten Doeschate. Zijn tegenstander trof het niet en werd slachtoffer van Henk's theoretische kennis. Henk won fraai een stuk en later nog een toren. Uiteraard was dat ruim voldoende voor de winst. Score 4 uit 7.

Henk Bosveld. Henk's seizoen moet nog goed worden. Tot nu toe scoorde hij slechts drie remises. Veertien maart zag het er weer remiseachtig uit. Edoch; Henk overzag een tussenschaak met stukverlies.

Wim Fokkens. Een degelijke remise waarmee Wim zijn score op 2 uit 6 bracht.

Jan Postma. Speelde een buitengewoon interessante partij met twee pionoffers en een kwaliteitsoffer. Het geïnvesteerde materiaal leverde als interest een eindspel op van loper en paard tegen een toren met beiden nog een handvol pionnen. Jan won gedeceerd. Eveneens: klasse. Score: 3uit7. Henk Brongers. De oude goede vorm is terug! Scherp gespeeld en afgewikkeld naar een combinatie gewonnen eindspel van onder meer dame tegen twee niet samenwerkende torens

Henk Bongers. De oude, goede vorm is terug! Scherp gespeeld en afgewikkeld naar een combinatie gewonnen eindspel van onder meer dame tegen twee niet samenwerkende torens. Score 3 uit 4. Prima!.

Henk Eleveld. Eén uit zeven. Twee remises. Een veel te mager resultaat, gemeten aan de capaciteiten. De nederlaag zaterdag in tijdnood was beslist onnodig. Caïssa's wegen zijn moeilijk te doorgronden.

Tenslotte Jan Wellner. Drie uit zeven. Een fraaie positionele zege op zijn jeugdige opponent. Pion op

f7 en looper op e8, waardoor de toren op f8 zit ingemetseld. Als Zwart de problemen meent te hebben opgelost wikkelt Wellner af naar een gewonnen toreneindspel. Knap.

Gedetailleerde uitslag:

Kamstra	- De Saeger	1-0
v.d. Marel	- Landtman	0-1
Sluzewski	- Luberti	1-0
t.Doeschate	- Bind	1-0
Bosveld	- Van Dongen	0-1
Fokkens	- Hauwerd	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
Postma	- Dekker	1-0
Brongers	- Schaardenburg	1-0
Eleveld	- Roebers	0-1
Wellner	- Abbink	1-0
		<u>6$\frac{1}{2}$-3$\frac{1}{2}$</u>

Overige uitslagen:

ASG - ASV 4-6
 Decisco2 - Tal 7-3
 Utrecht - SMB2 8 $\frac{1}{2}$ -1 $\frac{1}{2}$
 Paul Keres - Philidor 3-7

ASG - Unitas 1 6,5 - 3,5

Vorig jaar waren we na 6 rondes, waarin we boven verwachting gespeeld hadden, veilig. Daarna hebben we niets meer gepresteerd. Nu waren we al na 7 rondes veilig, en met het reeds gedegradeerde ASG (1 uit 7) als tegenstander moest een plaats in de middenmoot mogelijk zijn. Bovendien waren Bosveld, Brongers, Eleveld en Postma een dag eerder naar Apeldoorn gegaan, om zich optimaal te kunnen voorbereiden. Helaas, het ging helemaal mis. De speciale voorbereiding van genoemd viertal leverde slechts 1 punt op, de andere zes konden hier slechts 2,5 aan toevoegen. Volgend jaar moeten we voor de verandering eens gemotiveerd blijven spelen als we veilig zijn, anders worden we nooit kampioen.

Toch maar met het goede nieuws beginnen:

- Cor Kamstra speelde weer een gave partij. Meester Henneberke werd vanuit de opening met een paar ingewikkelde manouvres weggespeeld

- Henk Eleveld speelde tegen zijn toekomstige club een solide partij. Zijn tegenstander had de eerste 30 zetten het initiatief, maar kon daar uiteindelijk niets mee bereiken. Daarna telden de pluspunten van Henks stelling zwaarder.
 - Wim Fokkens speelde een typische Fokkens-partij. Origineel, om niet te zeggen extravagant, opening-spel, resulterend in een onduidelijk middenspel. Wim wint dat soort stellingen vaak, zo ook deze keer.
 - Nico Bleeker speelde als invaller een verdienstelijke remise tegen de enige dame in het gezelschap. Hiermee was de koek op, en zijn we toe aan het slechte nieuws. Ik beperk mij wat dat betreft tot de uitslagen:

Henneberke	- Kamstra	0-1
Sloots	- Van de Marel	1-0
M. Boel	- Ten Doeschate	1-0
Nomen	- Bosveld	1-0
P. Boel	- Postma	1-0
Bleeker	- Fokkens	0-1
Sanders	- Brongers	1-0
Weenink	- Eleveld	0-1
Kimbach	- Bleeker	0,5 - 0,5
Bloemhardt	- Wellner	1 - 0
		+++++++
		6,5 - 3,5

De laatste wedstrijd van het seizoen
'86 - '87.

De wedstrijd eindigde in een gelijk spel, hoewel we de hele wedstrijd uitzicht op een 6-4 overwinning gehad hebben. De één had wat pech, de ander wat geluk, maar er stond niets meer op het spel. Uitspringend waren de overwinningen van C. Kamstra en H. Brongers, twee gaven partijen die we in het clubblad opnemen.

Henk Eleveld nam revanche op zich zelf en poetste zijn score nog wat op. Verder nog remises van Ten Doeschate en good old Wellner, en een regelmatige overwinning van Bert van de Marel. Fred Sluzewski en Henk Bosveld lieten hun tegenstander glippen.

Uitslagen:

Kamstra	- Krudde	1 - 0
Van de Marel	- Duchêne	1 - 0
Ten Doeschate	- De Leeuw	0,5 - 0,5
Sluzewski	- Storms	0 - 1
Bosveld	- Rebers	0 - 1
Brongers	- Struyvé	1 - 0
Postma	- Geselschap	0 - 1
Fokkens	- Homs	0 - 1
Eleveld	- Taal	1 - 0
Wellner	- Ramanna	0,5 - 0,5
		5 - 5

Eindstand 1b:

Utrecht	16 - 64,5
Philidor Leeuwarden	12 - 53
Het Witte Paard	11 - 47
Tal	10 - 46
ASV	10 - 44
Paul Keres	10 - 43
Decisco Watergraafsmeer 2	9 - 50,5
Unitas	7 - 39
ASG	3 - 35,5
SMB 2	2 - 27,5

Persoonlijke scores:

Kamstra	9 - 6,5
Van de Marel	8 - 4
Ten Doeschate	9 - 4,5
Sluzewski	7 - 3
Bosveld	9 - 1,5
Fokkens	8 - 3
Postma	9 - 3
Eleveld	9 - 3
Wellner	9 - 3,5
Brongers	6 - 4
De Bruyne	3 - 2

Prins	1 - 0,5
Van Hinte	1 - 0
Bleeker	1 - 0,5
Westerman	1 - 0

Wedstrijddata seizoen '87 - '88.

19 ÷ 9 '87 (uit)
10 - 10 '87
14 - 11 '87 (uit)
12 - 12 '87
9 - 1 '88 (uit)
6 - 2 '88
12 - 3 '88 (uit)
16 - 4 '88
7 - 5 '88 (uit)

Krudde - Kamstra

1.d4 Pf6 2.c4 g6 3.Pc3 d5 4.Pf3 Lg7
5.c:d5 P:d5 6.Db3 Pb6 7.Lg5 h6
8.Lh4 0-0 9.e3 Le6 10.Dc2 Pc6
11.Td1 Pb4 12.Db1 Lf5 13.e4 Lg4
14.d5 g5 15.Lg3 f5 16.h3 L:f3
17.g:f3 f4 18.Lh2 De8 19.e5 e6
20.h4 e:d5 21.h:g5 D:e5s 22.Le2
H:g5 23.Lg1 Df5 24.Dc1 c5 25.a3 Pc3s
26.Kf1 c4 27.P:d5 P:d5 28.T:d5 D:d5
29.D:c2 Tfc8 30.Th5 Tc5 31.Lh2 Df7
32.Dh7s Kf8 33.Kg2 Td8 Vlag
0-1

Groningen 3 - Unitas 3

(door Wout Knol)

Leuk naast Kortchnoi te zitten zei iemand me. Afgezien van het stuk scheidingswand was dit inderdaad het geval. Mijn tegenstander Rein Hubel merkte op dat wij ons maar door de grootmeester moesten laten inspireren. Laat nu Kortchnoi niet van Vogel kunnen winnen!

Unitas 1 had behoefte aan onze top: Henk Westerman en Hans Prins, maar Unitas 4 stond volgaarne af: Frits Magendans en Bert Drolenga.

De rol die zij die middag zouden spelen was opmerkelijk.

De "invaller" Leijendekker speelde net als twee jaar geleden tegen Theo van Dellen en evenals toen verloor hij. Na een pion te hebben buitgemaakt wikkelde zwart voorzichtig af naar een gewonnen eindspel.

Jaap Ham bracht tegen Peter Weide een ongefundeerd stukoffer en verloor spoedig hierna. Stand 1-1.

Achter in de zaal stond een TV-toestel, tijdens de strijd op de 5 km. van Hein Vergeer waren bijna alle stoelen aan de borden leeg.

Kortchnoi kwam zelfs niet eens naar de russen kijken.

Wouter Segeth speelde passief tegen zijn labkamergenoot Frits Magendans en werd langzaam doch zeker weggespeeld. 1-2.

Rein Hubel weigerde een remise-aanbod, bracht een blufoffer dat neit tot mat leidde en kon direct na de eerste tijdcontrôle opgeven. 1-3.

Bert Drolenga had een pion gewonnen en voerde het eindspel met vaste hand tot het gunstige einde. 1-4 en 2 uit 2 door de invallers.

De resterende partijen baarden mij veel zorgen. Dick Jeronimus, die eerst overwegend stond, verloor door een zwakke manoeuvre terrein en een pion, waarna Jos van Weperen op zijn bekende degelijke wijze een toren-eindspel met pluspion tot winst voerde.

Henk de Jonge liet, ondanks mijn advies, na om in gunstige stelling remise aan te bieden. Hij wou winnen,

maar dat lukte niet. Na een aantal zwakke zetten verloor hij zelfs een pion en in de afgebroken stelling moet hij voor remise vechten.

Arie Bot speelde net als twee jaar geleden tegen Henri Prakken en nota bene dezelfde opening. In de veronderstelling dat hij wel weer vlot zou winnen verloor hij de voorzichtigheid uit het oog en kwam maar liefst twee pionnen achter in een eindspel met elk een paard en een (ongelijke) looper.

Of het kwam doordat Kortchnoi of, wat misschien wel erger was, zijn broer Gerrit over zijn schouder kwam meekijken, Henri Prakken verloor de draad volkomen, gaf een stuk weg, en het eindspel werd remise (ondanks het feit dat Arie maande dat er slechts twintig zetten in de verlenging behoeften te worden gedaan.

Op deze wijze behaalden we voor het eerst dit jaar 4½ punt. We hopen het niet bij deze ene overwinning te laten.

Groningen 3 - Unitas 3

1. J.R.O. Hubel	- W. Knol	0-1
2. B. Leijendekker	- van Dellen	0-1
3. H. Prakken	- Bot	½-½
4. J. van Weperen	- Jeronimus	1-0
5. P.C. Weide	- Ham	1-0
6. W. Segeth	- Magendans	0-1
7. J. v.d. Helm	- de Jonge	0-1
8. J. van Genk	- B. Drolenga	0-1

2½-5½

Unitas 3 - Almelo 2

De wedstrijd Groningen 3 - Unitas 3 eindigde op 2½-5½, omdat van der Helm met nog steeds een pion voor en de betere stelling tegen Henk de Jonge bij het uitspelen op 26-2 op de 119^e zet door de vlag ging. Tijdnoed noch noodzaak waren aanwezig, de vlag viel gewoon wat vroeg. Sneu, maar wel rechtvaardig, vele jaren geleden overkwam mij tegen Leijendekker met een stuk voor hetzelfde met een klok van Groningen.

Nu de degradatiewedstrijd Unitas 3 - Almelo 2. Meije Smink speelde voor de uitrustende jonge doctor Theo van Dellen. Halverwege de wedstrijd zag men wel dat het geen walk-over zou worden. Slechts Henk Westerman stond zeer goed en won overtuigend.

Wit: H. Westerman
Zwart: A. Lubach

1.c4 Pf6 2.Pc3 g6 3.g3 Lg7
4.Lg2 0-0 5.e4 d6 6.Pge2 Pbd7
7.0-0 e5 8.d3 c6 9.h3 a5
10.Le3 h6 11.Dd2 Kh7 12.f4 De7
13.Tf2 Tb8 14.a4 b6 15.Taf1
La6 16.g4 b5 17.cxb5 cxb5
18.axb5 Lxb5 19.Pxb5 Txb5
20.Pc3 Tb4? (Tb7 moest)
21.g5 (wint de kwaliteit) Ph5
22.Pd5 Dd8 23.Pxb4 axb4 24.f5
hxg5 25.Lxg5 f6 26.Le3 Pc5
27.fxg6 Kxg6 28.Lf3 Th8
29.Tg3 Kf7 30.Dxb4 Pe6 31.Db7
Kf8 32.Tg6 (Ta1 beter) De8
33.Lxh5 Txh5 34.Txg7 Pxg7
35.Txf6 Kg8 36.Lh6

1-0

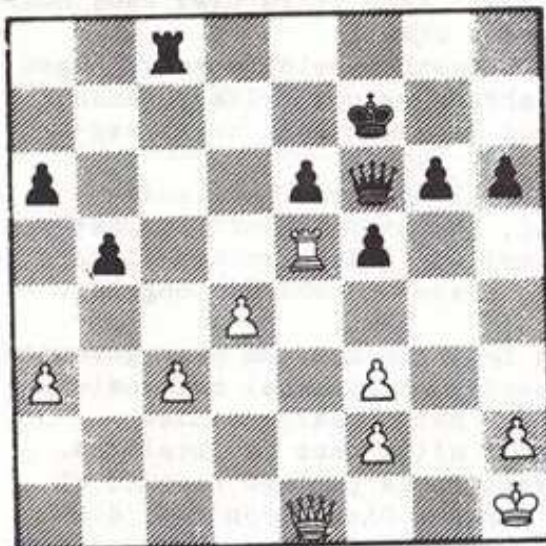
Henk de Jonge liet zijn dame insluiten en werd vervolgens weggespeeld. Arie Bot belandde in een iets beter staand paarden-eindspel, na een zwakke zet won hij volgens het boekje. Jaap Ham stond zoals vaak heel goed, offerde voor niets een stuk en verloor. 2 - 2. De tegenstander van Dick Jeronimus bood een paar maal remise aan, wat Dick moest weigeren. Voor de 40^e zet kon de wedstrijdleider Arie Verheul Dick

het punt toewijzen toen zwart (overigens in verloren stelling) door de vlag ging. Meije Smink zag zijn degelijke Stonewall in de dertiger zetten gesloopt omdat hij te weinig cement aanbracht. Zijn tegenstander had eenvoudig kunnen winnen maar raakte in tijdnoed het spoor bijster en bood remise aan. 3½-2½ toen ik opkeek.

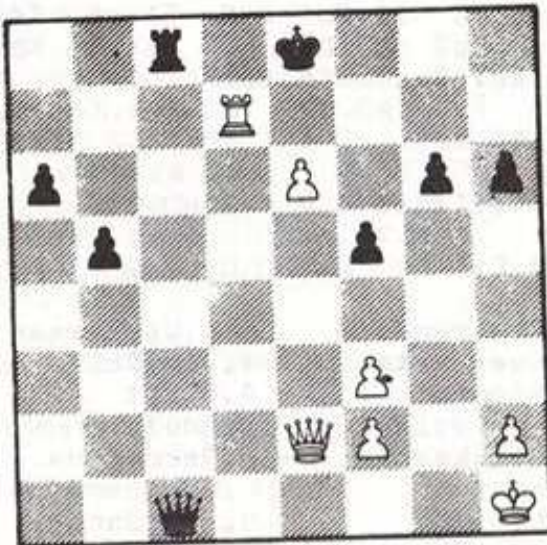
Hans Prins, die de hele partij reeds met de rug tegen de muur had gestaan, stond twee pionnen achter en duidelijk verloren hetgeen even later ook bleek. Op mij rustte toen de aangename taak de uitslag in positieve zin te beïnvloeden. Mijn tegenstander, de jonge Jos Poelsma, voorheen Helpman/Staunton, had de hele partij goed gespeeld en mij een slechte stelling bezorgd. Mijn plan mijzelf na een zware griep een rustige middag aan bord 6 met wit te gunnen was lelijk gedwaarsboemd.

Na de 35^e zet van wit (Te3xe5) stond het zo :

Wit: W. Knol
Zwart: J. Poelsma

35... De7
zwart laat d5 toe, maar verdient wel de pionnen a3 en c3 en houdt twee machtige vrijpionnen over. Ik besloot niet met Dc1 in de verdediging te gaan maar d5 te spelen, ik ken de macht van zo'n pion op e6 als er nog zware stukken op staan.
36.d5 Dxa3 37.dxe6 Ke7 38.Td5
(de beste) Dxc3 39.Td7 Ke8

We hadden beiden nog zo'n minuut over. Van deze stelling moest ik dus iets maken, mijn opponent ook trouwens. Vele fouten geschiedem op de 41^e zet, derhalve nam ik even de tijd. Gelukkig zag ik dat Kg2 verliest na Dg5 + en eventueel Tc1 daarna. Dus daarom 41.Td1 waarna zwart met veel aplomb zijn toren op c2 plaatste. Daarna liep hij hoofdschuddend weg. Toch weer de fout op de 41^e zet.
42.Dd3 en zwart gaf op. Met 41... Dc6 had zwart misschien wel gewonnen.

Gedetailleerde uitslag :

Unitas 3	-	Almelo 2	
1.H.Prins	-	A.A. de Vos	0-1
2.H.W.Westerman	-	A.Lubach	1-0
3.A.H.Bot	-	A.Wissink	1-0
4.D.Jeronimus	-	F. v.d.Rhee	1-0
5.H.de Jonge	-	L.H.Wanschers	0-1
6.W.Knol	-	J.F.Poelsma	1-0
7.M.Smink	-	B.Hilberdink	½-½
8.J.J.Ham	-	J.Huber	0-1
			4½-3½

Het gaat beter.

Het wijkcentrum " De DRAIT " ligt in een buitenwijk naast een sporthal. Nadat enige spelers enig volleybal hadden aanschouwd, viel het me niet eens tegen dat we compleet om 13 uur konden beginnen. In het team van Drachten zochten we vergeefs naar de oud-Unitasspelers Hazenberg en Hiemstra, maar Barendsen was er wel. Speelde hij vroeger in Unitas 1, nu bezette hij het eerste bord van de lichte concurrentie.

Jaap Ham wist zoals gewoonlijk weer ieders oog op zijn bord te richten. In dit koffiehuisschaaktreffen ging Jaap helaas opnieuw ten onder, echter niet nadat hij de winst had laten liggen. Het tempo van 40 zetten in twee uur ligt voor Jaap te laag.

Gelukkig breide Dick Jeronimus vrij snel hierna de zaak recht door een onweerstaanbare mataanval uit te voeren. 1-1. Tot mijn genoegen wist ik de score voor Unitas op te voeren toen mijn tegenstander, topscorer van Drachten, iets te voortvarend te werk ging en verrast werd door een vernijngige riposte.

Arie Bot speelde de eerste 10 zetten binnen de minuut inclusief stukoffer op f7, zijn vlag was nog niet voor de eerste keer gevallen. Zo iets heb ik nog niet meegemaakt; geen wonder dat er een drom van spelers die pas één zet hadden uitgevoerd om dit bord te vinden was. Zijn tegenspeler gebruikte aanmerkelijk meer tijd maar belandde toch na voortreffelijk tegenspel in een slecht staand eindspel, dat door wit bekwaam tot winst werd gevoerd vlak na de eerste tijdcontrole. 1-3.

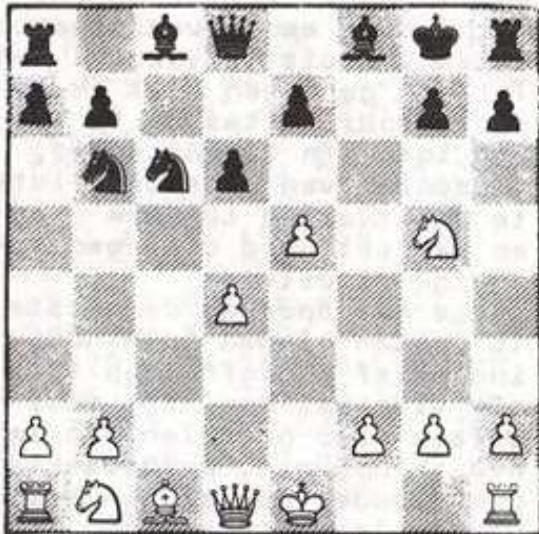
Theo van Dellen speelde een moeilijke partij, verzuimde een kansrijke voortzetting en werd tot zijn ontzetting in tijdnood weggespeeld. 2-3. Henk de Jonge speelde met een buitenspel staande looper en toen

de koningsaanval werd gepareerd werd hij door zwart snel in een verloren eindspel gemanoeuvreerd. 3-3. Henk Westerman had door a accuraat spel een pion gewonnen en wikkeld af naar een toren-eindspel, waarin hij een pion kon buitmaken. Na 75 zetten gaf Biem Barendsen op. 3-4. Frits Magendans, ingevallen voor Hans Prins die met het 2^e meemoest, had zijn goede stelling in tijdnood vergooit. Er resteerde een dame-eindspel met een pion minder. Uitspelen 13-4-1987 in Drachten.

Nu eerst de partij van Bot met opmerkingen van wit.

Wit: A.H.Bot
Zwart: L.Nicolai

1.e4 c5 2.c3 Pf6 3.e5 Pd5
4.d4 cxd4 5.cxd4 Pc6 6.Pf3 d6
7.Lc4 Pb6 8.Lxf7 Kxf7 (ris-
kant offer, wel kansrijk)
9.Pg5 Kg8 (Ke8 verliest waar-
schijnlijk)

10.e6 De8 11.d5 Pd8 12.0-0 h6
13.Ph3 Pxe6 (terugofferen moet
wel) 14.dxe6 Lxe6 15.Pf4 Lf7
16.Pc3 Dc6 17.Dg4 Dd7 18.Dg3
Df5 19.Tfd1 e5 20.Pfd5 Pxd5
21.Pxd5 Lxd5 22.Txd5 De4
23.Td1 Dc2 24.Le3 Kh7 (op Dxb2
volgt Tab1 en wit komt op de 7^e
rij) 25.Tac1 Dg6 26.Df3 e4
27.De2 Df7 28.Dg4 Tae8
29.Lxa7 De6 30.Dxe6 Txe6
31.Tc7 Te7 32.Tdc1 Kg6 33.Ld4
Kf7 34.Kf1 Tg8 35.Ke2 Ke6
36.Ke3 d5 37.Tc8 g6 38.Td8
Td7 39.Te8 Te7 40.Tcc8 Txe8
41.Txe8 Kf7 42.Td8 Ke6

43.Tb8 h5 44.Ke2 Kd6 45.Txb7 Lh6
46.b4 Tc8 47.Lc5 Ke6 48.a4 d4
49.a5 d3 50.Kd1 Kd5 51.a6 Lf4
52.g3 Lc7 53.Le3 Kc4 54.b5 Kb3
55.Txc7 Txc7 56.b6

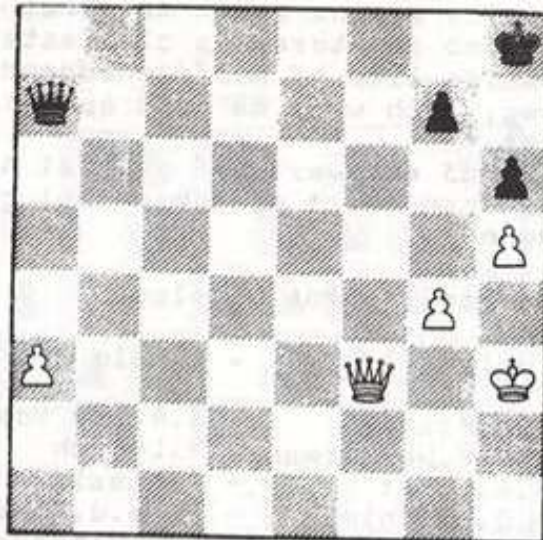
1-0

Gedetailleerde uitslag:

D.S.C.	-	Unitas 3	
B.C.Barendsen	+	H.W.Westerman	0-1
D.Everaarts	-	T.van Dellen	1-0
L.Nicolai	-	A.H.Bot	0-1
T.de Vries	-	W.Knol	0-1
R.Klinkers	-	D.Jeronimus	0-1
W.Koning	-	F.C.Magendans	afg.
P.Laviet	-	H.de Jonge	1-0
H.de Jong sr.	-	J.J.Ham	1-0
		voorlopig	3-4

Wit: W.Koning
Zwart: F.C.Magendans

De stelling na de 70^e zet van
zwart:

Dit moest Frits remise zien te houden. Unitas 3 zou dan 7 matchpunten hebben en veilig zijn. Hij kweet zich voortreffelijk van zijn taak en bereikte als volgt remise.

71.Df8 (afgegeven) Kh7
72.Df5 Kh8 73.Dc8 Kh7 74.Dc2
Kh8 75.a4 Da8 76.Kg3 Db8
77.Kh3 Da8 78.Dc4 Df3 79.Kh2
Df2 80.Kh1 De1 81.Kg2 Dd2
82.Kf3 Dd1 83.Kf4 Dd6 84.Ke4
Dd7 85.Ke3 De7 86.Kd3 Da3
87.Kc2 Df8 88.a5 Df2 89.Kb3

De3 90.Ka4 De8 91.Kb4 Db8
 92.Db5 Df4 93.Kc5 Dc7 94.Kd5
 Dd8 95.Ke4 De7 96.De5 Db7
 97.Ke3 Db3 98.Kf4 Dc4 99.Ke3
 Db3 100.Kd4 Db4 101.Kd3 Db3
 102.Ke2 Dc2 103.Kf3 Dd1
 104.Kf4 Df1 105.Ke3 De1
 106.Kd4 Db4 107.Kd3 Db3
 108.Ke2

en wit bood remise aan.

Eindstand : 3½-4½

Wout Knol

Unitas 3 - Drienerlo (TH Twenthe)

De wedstrijd onder leiding van de heer Fokkens sr. begon desastreus.

De invaller Bart Davids gaf in goede stelling zijn dame weg, Jaap Ham liet zich onnodig matzetten en Arie Bot, geheel van slag verloor zijn dame in plaats van een stuk te winnen. Dat was 0-3.

De brico in de partijen van Theo van Dellen en Dick Jeronimus heb ik moeten missen, maar deze leverden kennelijk twee punten op, waarna Fokkens mij vertelde dat de stand 2-3- was. Toen ik naast mij Henk de Jonge zijn goede partij zag winnen wist ik dat het 3-3 was. Oud-Unitas 1 ging er toen nog maar een goed voor zitten. Na mijn 55^e zet gaf mijn tegenstander, mijn op de 19e zet verdiende pion leverde eindelijk rendement op. Henk Westerman moest een lastig 2 lopers versus looper en paard - eindspel met elk nog 2 pionnen trachten remise te houden. In tijdnood miste wit nog een kansrijke voortzetting en de eindstelling na 70 zetten werd op voorstel van Warner Pel remise gegeven. Tot mijn vreugde werd het dus 4½ - 3½,

een zwaar bevochten overwinning. In de regel presteren teamleiders niets in hun team en erger, zoals wijlen Waling Dijkstra ooit zei: voorzitters kunnen niet schaken. Dit jaar gelogenstraf: 6½ uit 9, waaronder eenmaal winst aan bord 1. Door dit op te schrijven heb ik mijn prijs al.

Unitas 3 - Drienerlo

Westerman	- Pel	½-½
Van Dellen	- van Oortmarssen	1-0
Bot	- Van Rossum	0-1
Jeronimus	- Derksen	1-0
Knol	- Mulder	1-0
De Jonge	- Rademaker	1-0
Ham	- Kester	0-1
Davids	- Jager	0-1
		4½-3½

Unitas 3 eindigde op de 6e plaats, Zwolle werd kampioen en Drachten en Almelo 2 degraderen.

Naschrift redactie: W. Dijkstra bedoelde waarschijnlijk: schakers kunnen niet voorzitten.

Unitas 4

Na de overwinning op Lewenburg vertrokken we op 27 febr. naar Assen voor de wedstrijd tegen de plaatselijke SC. Assen stond op dat moment onderaan, en een overwinning zou ons wat verder boven de degradatiestreek brengen.

Omdat we op volle oorlogssterkte konden aantreden, kropen we vol zelfvertrouwen achter de borden. Maar al snel bleek, dat deze 8 bescheiden brave Bartjes zaten te schaken met de fanatisme gelijk de reuzen Ellert en Brammert. Met hun knotsen richtten ze een ware slachting aan onder de Unitasspelers. Toen de kruiddampen waren opgetrokken konden we het slagveld overzien: we werden in de pan gehakt met maar liefst 6-2!!!

Frits Magendans sleepte een verdienstelijke remise uit het duel met Alejandro de Diego. Ondanks hevige tijdnood (5 min. voor 20 zetten) wist hij een koningsindische aanval bekwaam af te slaan. Wat voor schade een verkeerde koningszet kan aanrichten ondervond Ruud Lof. Hij sloeg met zwart in een Draak met de dame op b2. Om dame-verlies te voorkomen offerde hij het koningspaard op e4 in de veronderstelling dit stuk weer terug te winnen, maar door die verkeerde koningszet gebeurde dit niet en kon dus opgeven.

Onze topscorer Bart Davids kreeg met wit dhr. Wubs te bestrijden. Vanuit een geweigrd damegambiet trachtte zwart dmv een pionoffer de witte dame te vangen. Via een leuke slagenwisseling in het middenspel, kwam er een remisestelling op het bord, die op de 37e zet ook remise werd gegeven. Bert Drolenga kreeg met zwart de doorschuifvariant van het frans te bestrijden, maar werd in de verdediging gedrukt en kwam dit niet meer te boven.

Nico Bleeker kreeg een veelbelovende stelling in handen, kon mat in 3 geven, overzag dit, en liet zich vervolgens beet nemen in tijdnood door eeuwig schaak. brrrr.

Ab van Hinte speelde vooruit, had toch een betere stelling, maar dit was niet voldoende voor de winst. Derhalve remise.

Meye Smink had ook zijn dag niet. Hij verloor pion naar pion en kon teleurgesteld opgeven na 30 zetten. Jan Drolenga kreeg vanuit het volga-gambiet een leuke drukstelling, speelde niet energiek genoeg door, waardoor zijn tegenstander het initiatief over kon nemen. In tijdnood verloor Jan eerst een pion en daarna de partij.

Assen - Unitas 1V

1.A de Diego - F.Magendans	$\frac{1}{2}-\frac{1}{2}$
2.E.Heynen - R.Lof	1-0
3.W.Wubs - B.Davids	$\frac{1}{2}-\frac{1}{2}$
4.L.Roos - B.Drolenga	1-0
5.G.Knap - N.Bleeker	$\frac{1}{2}-\frac{1}{2}$
6.F. v Odijk - A. v.Hinte	$\frac{1}{2}-\frac{1}{2}$
7.W.Pauw - M.Smink	1-0
8.R.Hardeman - J.Drolenga	1-0
	<hr/>
	6-2

Zo, dat was in het kort wat ons op vrijdagavond 27 febr. overkwam. Om degradatie te ontlopen, zijn we nu afhankelijk van anderen.

Op 9 april speelden we de laatste wedstrijd van het seizoen tegen Staunton/Helpman 11. Als wij de dreigende degradatie nog wilden ontlopen moesten we winnen, en Assen moest dan verliezen van Lewenburg, waardoor wij dan op bordpunten konden redden.

Bert Drolenga speelde vooruit en verloor helaas. Hij kreeg een sterke gedekte vrijpion op de damevleugel, maar door onnauwkeurig spel veranderde zijn stelling in een ruïne en kon dus opgeven. Dat was een slecht begin.

Een week later werden de overige partijen gespeeld, en vreemd genoeg wonnen we toch nog gemakkelijk met 5-3. Al spoedig hadden Henk Paarhuis, Nico Bleeker en Meye Smink de 1-0 achterstand omgebogen tot een 3-1 voorsprong en toen

Frits Magendans de marge tot 4-1 vergrootte was de overwinning reeds binnen. Bart Davids bood in betere stelling remise aan wat werd geaccepteerd en Jan Drolenga kon de koningsaanval van zijn tegenstander niet pareren en verloor. De partij van Ruud Lof werd eerst afgebroken en een dag later zonder verder te spelen remise gegeven, zodat de eindstand 5-3 voor ons werd.

De wedstrijd Assen - Lewenborg werd een dag later gespeeld. Zaterdagavond belde ik de teamleider van Lewenborg op met de vraag hoe het gegaan was, en tot mijn grote teleurstelling moest ik vernemen dat Assen gewonnen had met $4\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$ en daardoor degraderen zowel Lewenborg als Unitas IV. Volgend jaar beter dus.....

Unitas IV - Staunton/Helpman 11

1.F.Magendans - M.Zeevaarder	1-0
2.R.Lof - L. van Dijk	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
3.B.Davids - R.Hofkamp	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
4.B.Drolenga - L.Lührman	0-1
5.M.Smink - P.Idema	1-0
6.N.Bleeker - L.Boskma	1-0
7.J.Drolenga - P.Dijkstra	0-1
8.H.Paarhuis - J.Nooteboom	1-0
	<u>5-3</u>

Bart Davids werd topscorer met een score van 5 uit 8. Goede 2e werden Frits Magendans en Ab van Hinte met $3\frac{1}{2}$ uit 7. Vermeldenswaard zijn nog de volgende scores:

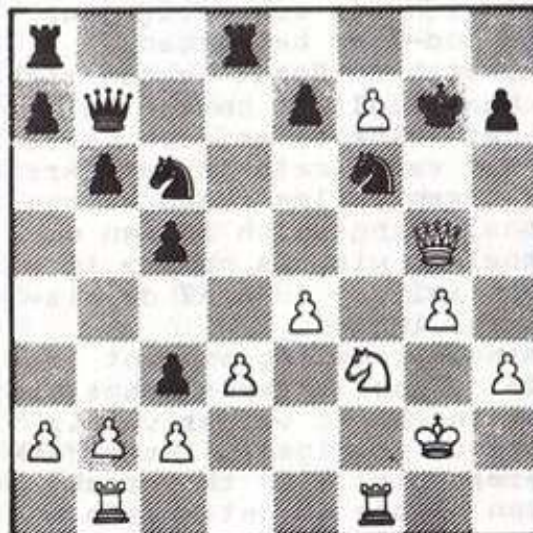
Henk Paarhuis	$2\frac{1}{2}$ uit 4
Ferry Gerard	$1\frac{1}{2}$ uit 2
Theo Gerkema	2 uit 2
Meye Smink	2 uit 3

20.Kf3 Lxg3 21.Lf4 Lxf4 22.Pxf4
Df6 0-1

Uit deze wedstrijd de volgende partijen:

wit: Paarhuis zwart: Nooteboom

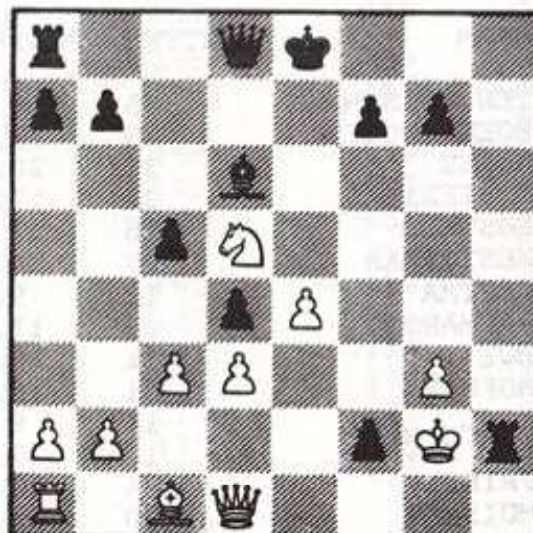
1.e4 c5 2.Pc3 Pc6 3.g3 Pf6 4.Lg2
d6 5.d3 g6 6.f4 Lg7 7.Pf3 0-0
0-0 Ld7 9.Le3 Dc8 10.Tb1 Lh3
11.Dd2 Lxg2 12.Kxg2 Pg4 13.Lg1
b6 14.h3 Pf6 15.g4 Db7 16.Le3
Tfd8 17.f5 d5 18.fxc6! d4
19.gxf7+ Kh8 20.Lh6 dxc3 21.Lxg7
Kxg7 22.Dg5+ zie diagram

22....Kxf7 23.e5 Tg8 24.Df4 Db8
25.Dc4+ e6 26.exf6 cxb2 27.De4
Pd4 28.Dxh7+ Kxf6 29.Pxd4+ 1-0

wit: Zeevaarder zwart: Magendans

1.e4 c5 2.Pc3 Pc6 3.g3 e6 4.Lg2
Pge7 5.d3 d5 6.Ph3 d4 7.Pe2 e5
8.f4 Pg6 9.fxe5 Pxe5 10.0-0 Ld6
11.Phf4 h5 12.Pxg6 Pxg6 13.Pf4
Lg4 14.Lf3 Pe5 15.Lxg4 hxg4
16.c3 Pf3+ 17.Txf3 gxf3 18.Pd5
f2+! 19.Kg2 Txx2+!! diagram

INTERNE COMPETITIE

Overtuigend clubkampioen werd dit jaar Henk ten Doeschate. Na een tweede plaats vorig jaar achter het tijdelijke gastlid Hoeksema een terechte beloning voor zijn sterke spel. Na dit verslag over de interne competitie treft u een partij aan van Henk uit de interne.

Opvallend is dat de eerste drie spelers in de eindstand de enige spelers zijn die ook vorig jaar tot de top-tien behoorden. Boekschoten en Roest hebben zich door hun resultaat bovendien voor het volgende seizoen verzekerd van een plaats in het eerste. Beide heren zullen trouwens nog een beslissingsmatch spelen om te bepalen, wie als nummer twee van het seizoen 1986/87 de historie zal ingaan.

De nieuwe regeling omtrent plaatsing voor externe teams via de interne heeft verder weinig schokkende gevolgen. Alleen Henk Westerman wist zich te verzekeren van een plaats in het tweede. Gezien de stimulerende werking op de deelname aan de interne verdient het wellicht aanbeveling de plaatsingsregeling via de interne te versterken.

De deelname aan de competitie was dit jaar goed te noemen. Er werden 697 partijen gespeeld. (vorig jaar 562). Gedeeltelijk komt deze toename door een groter le- dental, gedeeltelijk ook door een

grotere deelname van eerste tien- talspelers, die bang waren anders hun plaats in het eerste kwijt te raken.

Opvallende stijgers dit jaar wa- ren Bot (vorig jaar 22^e, nu 9^e), Huisman (van 42 naar 14) en Straatman (van 70 naar 30!).

Opvallende nieuwkomers: Hofman (10^e; hij wint de prijs voor de beste NOSBO-speler), Hartsema (15^e ! ; niet eerder in clubverband gespeeld!), Batterink, Jager en van der Veen.

Bovendien valt te vermelden dat Hans Prins voor het tweede achtereenvolgende seizoen als 13^e wist te eindigen (geluk gewanst!)

Tenslotte het volgende. In de eindstand zijn alle deelnemers aan de interne competitie ver- meld. Maar volgens het compe- titiereglement worden alleen die spelers in de eindstand op- genomen, die minstens 15 partij- en hebben gespeeld. Maar liefst 63 spelers hebben niet aan deze norm voldaan! Dus eigenlijk is Hans Prins helemaal geen 13^e geworden (geluk gewanst!), en is Tjeerd Oligmans niet 71^e geworden maar 34^e.

Dick Warmelink

EINDSTAND INTERNE KOMPETITIE CSV UNITAS '86 / '87

NR	NAAM	PARTYEN	PUNTEN	PERC	BEGINTOT	HUIDIGTOT	STYG
1	TEN DOESCHATE	26	18.0	69	199	265	66
2	BOEKSCHOTEN	29	17.5	60	196	249	53
3	ROEST	37	20.5	55	196	249	53
4	MOSTERTMAN	32	17.0	53	193	233	40
5	BOSVELD	18	11.5	64	193	231	38
6	WESTERMAN	27	14.5	54	195	230	35
7	POSTMA	12	9.0	75	191	227	36
8	PALMANS	22	11.5	52	199	225	26
9	BOT	31	16.0	52	189	224	35
10	HOFMAN	21	12.0	57	187	221	34
11	KNOL	14	9.0	64	190	220	30.
12	IN 'T VELD	10	7.5	75	190	220	30
13	PRINS	34	16.0	47	194	220	26
14	HUISMAN	20	12.5	63	179	219	40

15	HARTSEMA	16	9.5	59	185	214	29
16	WARMELINK	16	8.0	50	197	213	16
17	BLEEKER	16	9.0	56	188	212	24
18	VAN DE MAREL	6	5.0	83	190	212	22
19	BRONGERS	16	8.0	50	195	212	17
20	DE JONGE	9	5.5	61	194	211	17
21	B.DROLENGA	19	9.5	50	191	210	19
22	TEN GEUZENDAM	18	10.0	56	183	209	26
23	GERARD	17	9.0	53	188	209	21
24	BENAK	9	5.0	56	195	208	13
25	DE WIT	25	12.0	48	187	205	18
26	SLUZEWSKI	9	4.5	50	195	204	9
27	W.FOKKENS	9	5.0	56	189	202	13
28	HOUTSMA	11	6.0	55	186	201	15
29	MEIJER	3	1.5	50	198	201	3
30	STRAATMAN	31	16.0	52	165	200	35
31	MOORER	29	14.5	50	171	200	29
32	VAN DELLEN	16	8.0	50	184	200	16
33	WELLNER	6	5.5	92	173	199	26
34	VAN HINTE	15	7.5	50	184	199	15
35	EMHR	7	4.0	57	188	199	11
36	WEDEVEN	7	4.5	64	183	198	15
37	ELEVELD	12	4.5	38	198	198	0
38	POST	29	13.0	45	180	197	17
39	HEIJNEN	1	0.0	0	200	197	-3
40	LOF	10	7.0	70	170	196	26
41	GERKES	11	6.5	59	177	196	19
42	HEUKERS	2	1.5	75	190	196	6
43	VERHEUL	33	14.5	44	178	195	17
44	HOEKSTRA	11	4.5	41	192	195	3
45	HOORNTJE	20	11.0	55	166	194	28
46	HOLTROP	17	7.5	44	185	194	9
47	BATTERINK	14	10.0	71	155	193	38
48	T.FOKKENS	6	5.5	92	167	193	26
49	TER VELDHUIS	18	9.5	53	170	193	23
50	ROZEMA	22	11.0	50	169	191	22
51	VAN DE MEER	8	2.5	31	195	191	-4
52	DE GILDER	25	13.5	54	157	190	33
53	GERKEMA	4	2.0	50	186	190	4
54	HUBEL	1	0.0	0	192	189	-3
55	RUSTHOVEN	29	12.0	41	179	188	9
56	ACHTERHOF	18	7.0	39	186	188	2
57	VAN GIJSEN	27	13.5	50	160	187	27
58	MAGENDANS	3	3.0	100	172	187	15
59	JAGER	12	9.0	75	150	186	36
60	J.DROLENGA	6	3.0	50	180	186	6
61	SMINK	5	2.0	40	185	186	1
62	VAN TER TOOLEN	10	5.0	50	175	185	10
63	SCHARPHORN	12	4.5	38	185	185	0
64	PLAT	4	1.5	38	185	185	0
65	VAN DER VEEN	6	5.5	92	158	184	26
66	J.BROUWER	12	5.5	46	175	183	8
67	AKKERMAN	10	5.0	50	172	182	10
68	SONNENBERG	2	1.0	50	180	182	2
69	DAVIDS	5	2.0	40	181	182	1
70	SCHOENMAKER	15	5.5	37	181	181	0
71	OLIEMANS	20	7.5	38	180	180	0
72	HOVING	12	5.5	46	171	179	8
73	TERPSTRA	13	5.5	42	174	179	5
74	PAARHUIS	8	3.5	44	175	179	4
75	GNIIRREP	6	3.0	50	170	176	6

76	DE JAGER	19	9.5	50	155	174	19
77	KUILING	9	5.5	61	157	174	17
78	VERDENIUS	24	11.0	46	158	174	16
79	LAMBERT	9	4.0	44	169	174	5
80	KOK	5	2.0	40	173	174	1
81	DE WOLF	16	6.0	38	173	173	0
82	GERBRANDY	9	5.0	56	157	170	13
83	MEDENDORP	1	1.0	100	165	170	5
84	M. DE JONG	1	1.0	100	165	170	5
85	STAFLEU	28	10.0	36	173	169	-4
86	SLEEBOOM	4	2.0	50	164	168	4
87	POTS	1	1.0	100	160	165	5
88	GAST	10	4.0	40	163	165	2
89	NIEMEIJER	3	2.0	67	157	164	7
90	TENT	3	2.0	67	156	163	7
91	JACOBS	4	3.0	75	150	162	12
92	BRINK	1	1.0	100	156	161	5
93	KANIJ	4	1.5	38	159	159	0
94	VAN FAASSEN	4	0.5	13	164	156	-8
95	VERHEIJ	1	1.0	100	150	155	5
96	WIERDA	4	1.0	25	157	153	-4
97	LUDOLPHY	1	0.0	0	155	152	-3
98	L. BROUWER	8	2.0	25	158	150	-8
99	SCHEEPVAART	5	1.0	20	156	149	-7
100	BOUWMAN	10	3.5	35	150	148	-2
101	JANSEN	2	1.0	50	140	142	2
102	MANSOUR	22	6.0	27	160	142	-18
103	GRAVELLE	25	7.5	30	154	139	-15
104	WILDEMAN	12	2.0	17	155	135	-20
105	BRAS	26	6.0	23	158	128	-30

De volgende partij was beslissend voor de eerste plaats in de interne competitie.

Michiel boekschoten - Henk ten Doeschate

1.e4 c5 2.Pf3 d6 3.c4?

Op deze manier worden de bekende theoretische varianten vermeden, Zwart heeft nu echter wel een sterke voortzetting bij de hand: 3... Lg4!

Na zetten als Pc6 of Pf6 krijgt wit heel behoorlijk spel met 4.d4, maar nu wordt dat verhinderd. Zwart speelt van nu af consequent op dit veld en krijgt als vanzelf voordeel.

4.Pc3 Pc6 5.h3 L:f3 6.D:f3 g6

7.g3 Lg7 8.Lg2 e6 9.O-O Pe7

10.d3 O-O 11.Le3 a6

Nu hij het centrum controleert (d4!) begint zwart een actie op de damevleugel.

12.De2 Tb8 13.Tc1

Wit wil het dreigende 13.. b5 opvangen met b3, maar dan moet het paard op c3 gedekt zijn.

13.. b5 14.b3 b4

Zwart heeft nu een duidelijk overwicht op de damevleugel, in het eindspel zal dat nog van pas komen. 15.Pa4 Pd4

Zwart speelt deze verlokkelijke zet nu pas, omdat hij de witte dame niet uit haar slechte positie op f3 wilde verdrijven.

16.Bd2cPec6 17.f4 Dc7

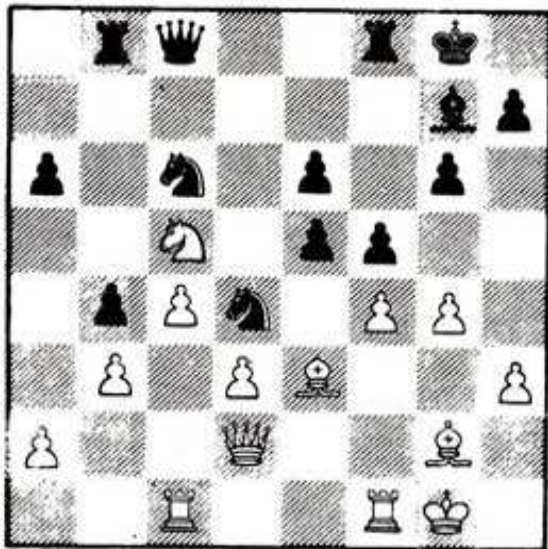
Wits enige kans is een actie op de koningsvleugel, zwart bereidt een tegenactie voor.

18.g4 f5 19.e5

Wit hoopt de zwarte centrumpositie uit elkaar te spelen en zijn paard aan de rand te activeren.

20.P:c5 Dc8!

Ogenschojnlijk een zet met uitsluitend defensieve bedoelingen, maar zwart heeft een verborgen dreiging, namelijk pionwinst.

21.Te1?

Wit ziet het niet, maar de stelling was al erg moeilijk. Wit had g:f5 moeten spelen, maar zwart staat goed

na 21.g:f5 g:f5 22.Kh1 Pe7!

21.. f:g4 22.h:g4 e:f4 23.L:f4 e5

24.Lh2 D:g4 25.Kh1 Pf3 26.L:f3 T:f3

27.Dg2

27.P:a6 Tbf8 ziet er erg gevaarlijk uit, hoewel er nog geen onmiddellijke winst voor handen is.

27.. D:g2 28.K:g2 T:f1 29.T:f1 a5

Het eindspel is verloren omdat de witte meerderheid op de damevleugel geblokkeerd is en de zwarte pionnen op de koningsvleugel ongehinderd kunnen oprukken.

30.Te1 Tf8 31.Lg3 Tf5 32.Pe4 Lf8

33.Lf2 Kg7 34.Lb6 h5 35.Lc7 h4

36.Pf2 Lc5 37.Pe4 Ld4 38.Te2 g5

39.Pd6 Tf8 40.Pe4 Kg6 41.Kh3 Tf3s

42.Kg4 T:d3 43.Te1 Le3 44.Tf1 Lf4

45.Tf2 Te3

Wit gaf het op.

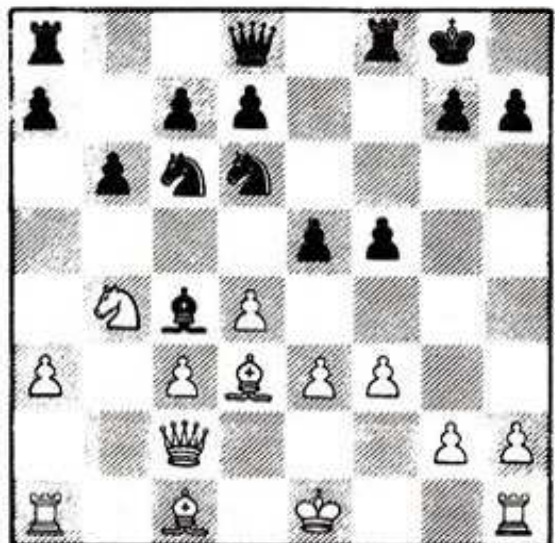
Enkele Unitassers houden zich bezig met correspondentieschaak. De eerste waar we een partijtje van hebben gekregen is Arie Bot. De volgende partij werd gespeeld tijdens het correspondentieschaak bekertoernooi 1985.

Wit: Drewes - Zwart: Arie Bot.

1.d4 Pf6 2.c4 e6 3.RB3:Lb4

4.a3 L:c3 5.b:c3 Pe4 (een bekende voortzetting uit de match Botwinnik - Tal)

6.e3 0-0 7.Ld3 f5 8.Dc2 b6 (het pionoffer geeft voldoende tegenkansen) 9.Pe2 Pc6 (en blijkt correct) 10.f3 Pd6 11.Pf4 e5 12.Pd5 La6 (het lijkt alsof zwart moeilijk staat) 13.Pb4 L:c4 (verliest dit een stuk?)

14.R:c6 d:c6 15.d:e5 Pf7 (Nee, dankzij een aardig schaak op h4) 16.L:f5 P:e5 17.L:h7 Kh8 18.h4 Dd6 19.Le4 Tad8 20.f4 De6 (en nu is f:e5 verboden vanwege 21.. Lb3) 22.Kf2 Pg4s 23.Kf3 Lb3 24.Db1 T8d1 25.Th:d1 L:d1s 26.Kg3 P:e3

[~]

Portret van

Ton Palmans, geboren op 6 februari 1962 te Groningen.

Ik groeide op in de tijd dat Fischer alles en iedereen vermorzelde op zijn weg naar de wereldtitel. Voor het schaken waren dat zeer spraakmakende en beruchte tijden, maar aan mij scheen zich alles onopgemerkt voorbij te trekken. Ik zeurde nooit om een schaakspel, ik zeurde om voetbalschoenen (het werd een zwembroek). Wel wist ik dat er zoiets als schaken bestond. Mijn oom, waar ik geregeld aan kwam lopen om mijn Oma te bezoeken, was, en is, een groot liefhebber van het spel en zat dan ook vaak naar een "geruit" bord met daarop houten figuurtjes te staren. Dat ontging mij niet. Om de zoveel tijd werd een van die dingen verplaatst, en niet zelden, na een diepe zucht, weer teruggezet. Het was ernstig. Ook waren er wel eens twee vrienden bij mijn oom op bezoek. Zij zaten dan gedrieën rond dat bord, en hadden altijd de grootste lol. Dat vond ik wel leuk om te zien, bovendien leek er een als twee druppels water op Catweazle, mijn held (nou ja) in die dagen. "Catweazle" heette in het dagelijkse leven Thale Haddingh, de ander was het legendarische opperhoofd van Unitas IV: Michiel Offringa. Beiden zijn helaas geen lid meer van Unitas. Mijn oom is Herman Scharphorn, gelukkig altijd nog de motor van het vierde.

Wanneer ik zelf begon te schaken, dat weet ik niet meer precies, maar ik geloof dat het aan het einde van de lagere school was. De regels leerde ik in ieder geval van mijn oudste broer Henk. Niet veel later nam Herman mij onder zijn hoede, en leerde ik er veel bij. Open lijnen, onderste rij, een fianchetto, noem maar op. Zeer veel vergat ik weer prompt, maar er bleef altijd wel wat hangen. Bovendien was Herman nooit te beroerd om op mijn nietszeggende blik, als hij weer eens vroeg naar iets van de eerdere keren, opnieuw tekst en uitleg te geven. Op mijn beurt probeerde ik dit ook aan mijn vriendjes te leren, zodat we konden gaan spelen als we daar zin in hadden. Ik drukte ze op het hart om vooral goed te kij-

ken naar wat ik deed, dan zouden zij het ook snel leren. Het gevolg was dat ik schandalig veel partijen won middels bv. 1.g3 b6 2.Lg2 Lb7 3.Lxb7 ! Terecht werd ik dan voor vuile was uitgemaakt, want ik had hun weer eens in de maling genomen. Ja, dat waren fijne tijden.

Het duurde nog wel enige tijd voordat ik lid werd van een schaakclub. Toen ik 17 was, ging ik een keer met Herman mee naar een clubavond van Unitas. Het beviel meteen. In een kort patijtje speelde ik remise tegen een volgens Herman sterke tegenstander. Dat men dat moest zien in het licht van "voorzitter (want het was Wout Knol) haalt nieuw, argeloos lid binnen", dat drong niet tot mij door. Gelukkig maar, want ik was zeker geen lid geworden, als ik een idee had gehad over hoe het seizoen voor mij zou gaan verlopen. Ik werd dus meteen lid en verloor vervolgens een jaar lang werkelijk iedere (!) partij. Dat was heel bitter, en tevens een harde leerles. Wel was het een van de leukste jaren. Unitas had toen een groot tekort aan actieve leden (nog geen veertig) en ik werd meteen in het vierde gegooid. Het werd een enerverend extern seizoen voor het vierde, want omdat we geen tien man konden opbrengen, begonnen we steevast met een 2-0 of 3-0 achterstand aan de wedstrijd en verloren dus keer op keer. Ook, laten we zeggen, "creatieve interpretaties" van de NOSBO-reglementen inzake de externe competitie, brachten geen soelaas. Degradatie was onvermijdelijk. Deze ramspoed kwam echter zeer ten goede aan de teamgeest, aan (galgen)humor geen gebrek dat jaar. Achteraf is dat toch een prima seizoen geweest.

Een andere belangrijke gebeurtenis in dat eerste jaar voor mij was de tweekamp die ik heb gehouden met mijn "brother in arms" Bert Drolenga. We waren tegelijk lid geworden, maar konden nog niet meedoen aan de interne competitie (toen heel anders van opzet). Noodgedwongen hebben we een jaar lang vrijwel uitsluitend tegen elkaar gespeeld. Bert won altijd, bier of geen bier, en dat vormde de basis voor onze grote, doch ook broederlijke, rivaliteit op

de 64 velden. Naar onze onderlinge partijen in de interne kijk ik nog steeds reikhalzend uit.

Nagenoeg al mijn hoogte- en dieptepunten heb ik beleefd met het vierde, waarvan men de prestaties allerminst als constant en solide kan betitelen. Integendeel, zolang als ik het vierde al ken, is het als een jojo door alle klassen van de onderbond op en neer gegaan. "Turbulent" is een passende beschrijving. Hoogtepunten zijn de drie keren dat we kampioen werden en dus promoveerden, alsmede alle verlagen die Michiel Offringa van de wedstrijden schreef, nee, componeerde! Deze laatste zijn werkelijk uniek en eigenlijk niet na te vertellen. Men sla er de archieven maar op na. Prachtige verhalen! Dieptepunten zijn de diverse degradaties die we moesten ondergaan. Dat was niet leuk.

"Wat is jouw stijl bij het schaken?", zo luidt een vraag in het kader van dit portret. Tsja, hoe moet je dat nu even kort beschrijven? Ik zou zeggen: aanvallend, en gegrondvest op een al dan niet gezonde dosis bluff. "De tegenstander opjagen en vastzetten op de eigen speelhelpt", om met J.C. te spreken. Meestal gooi ik er in de opening, middels een of ander gambiet, dan ook een pionnetje voor de goede zaak tegenaan. En dan is het eigenlijk maar zien hoever je komt. Typisch is, denk ik, onderstaand partijtje, die is gespeeld tijdens het Gasunie-tournooi in 1984 in de A-groep:

Wit: Ton

Zwart: Cees Alberts

Frans

1. e4 e6 2. Pf3 d5 3. e5 c5 4. b4
cxb4 5. d4 Pc6 6. a3 Ld7 7. axb4
Lxb4+ 8. c3 Le7 9. Ld3 a6 10. h4
b5 11. Lg5 f6 12. exf6 Lxf6 13.
Pe5 Pxe5 14. dxe5 Lxg5 15. Dh5+
Kf8 16. hxg5 Le8 17. Df3+ Ke7
18. Txh7 Txh7 19. Lxh7 Lc6 20. De3
Kd7 21. Pd2 Lb7 22. Pb3 Dc7 23.
Pc5+ Ke7 24. Pxb7 Dxb7 25. Dc5+
Ke8 26. Lxg8 Tc8 27. Dd4 Tc4 28.
Dd3 Te4+ 29. Kd2 Txe5 30. Dg6+ Kd8
31. Tel Txel 32. Kxel Dc7 33. Dxe6

Dxc3+ 34. Ke2 Dc4+ 35. Kf3 Dd3+
36. Kg4 Dd1+ 37. f3 Dd4+ 38. Kh5
Dd3 en zwart gaf gelijktijdig op.

Het volgende thema luidt: sterke en zwakke punten. Hm, ook al niet zo eenvoudig. Laat ik beginnen met de zwakke punten (niet zo moeilijk): 1. Ik ben uitgesproken lui als het op schaakstudie aankomt; boeken genoeg, maar vele zijn nog zeer maagdelijk. Openingskennis en gedegen eindspeltechniek hebben een wel zeer vaste plaats op mijn verlanglijstje. 2. Overmatig tijdverbruik tijdens de partij; het zou allemaal best wat sneller kunnen. 3. Lichtzinnigheid: ik zie vaak hele mooie en elegante varianten, maar of ze ook echt kloppen, dat zoek ik nooit zo goed uit, met alle gevolgen van dien. Zo, genoeg zwakheden nu, op naar de sterkere punten (moeilijker): 1. Combineren; dit gaat mij wel redelijk af. 2. Taaiheid; meestal weet ik in slechte of verloren stelling nog voor behoorlijk wat problemen te zorgen; eigenlijk ben ik in deze situaties zelfs op mijn best, maar vaak is het natuurlijk al te laat. Welnu, dat was het geloof ik wel.

Wat is mijn beste partij? Dat vroeg ik me af, toen ik mijn zo'n 300 tot dusver gespeelde partijen allemaal even ging nalopen. Dat heb ik inmiddels gedaan en ik vraag het me nog steeds af. Echt, wat valt dat allemaal toch tegen, al die partijen tot nu toe. Eigenlijk zit er geen "beste partij" bij, en dat is heus geen valse bescheidenheid. Het is meestal gewoon hard zwoegen, fouten maken, terugkomen, opnieuw in de fout, etc., en er zijn er dan genoeg die je wint, maar een "parel" of "harde diamant" zit er helemaal niet bij. Leuke partijtjes kom je natuurlijk wel tegen. Een daarvan is de volgende, die vorig seizoen in de interne werd gespeeld:

Wit: Ton

Zwart: Nico Bleeker

Tweepaardenspel i/d Nahand

1. e4 e5 2. Pf3 Pc6 3. d4 exd4
4. Lc4 Pf6 5. e5 d5 6. Lb5

6. .. Pe4 7. Pxd4 Ld7 8. Lxc6
 bxc6 9. 0-0 Lc5 10. f3 Pg5

Allemaal nog bekend. Feitelijk begint
 ongeveer hier de partij pas.

11. Le3 0-0

Een goed alternatief is hier 11. ..
 Lb6, waarna de zwarte pionnenmassa
 op de c- en d-lijn beweeglijk wordt.

12. f4

De normale zet. In een recente vriend-
 schappelijke match met Nico, die in
 6-6 eindigde (+4-4=4), probeerde ik
 met 12. Pd2 wat te variëren, maar dat
 was geen groot succes: 12. Pd2 f6!
 13. P2b3 Lb6 14. Dd2 Pe6 15. f4 fxe5
 16. fxe5 De7 en zwart stond al beter
 (2-e partij, 0-1 na 26 zetten).

12. .. Pe6 ?!

Dit valt wat ongelukkig uit. Goed is
 12. .. Pe4 en nu 13. Pd2 Pxd2 14. Dxd2.
 Een partij Palmans-Mostertman (intern,
 dec. '86) ging als volgt verder: 14.
 .. De7 15. Tael Tab8 16. b3? (16. Pb3
 is veel beter) Lb6! 17. Pf3 Db4 ½-½.
 Beter is 14. .. f6. Tamelijk slecht is
 dan 15. exf6 Dxf6 16. Tf3?! Tae8 17. c3
 (om Txe3 eruit te halen) Te4 en 18. ..
 Tfe8 met prima spel voor zwart (Pal-
 mans-Bleeker, intern '86, ½-½ na 45 zet-
 ten). Wit kan na 14. .. f6 denk ik het
 beste 15. Pf3 spelen. In de al eerder
 genoemde match met Nico is dit als
 volgt verlopen: 14. .. f6 15. Pf3 Lb6
 16. Tael Lg4 17. exf6 en om Pe5 te ver-
 hinderen (onaangenaam) speelde zwart
 nu 17. .. gxf6, waarna wit niet slecht
 stond (8-e partij, 1-0 na 35 zetten).
 Terug nu naar de partij:

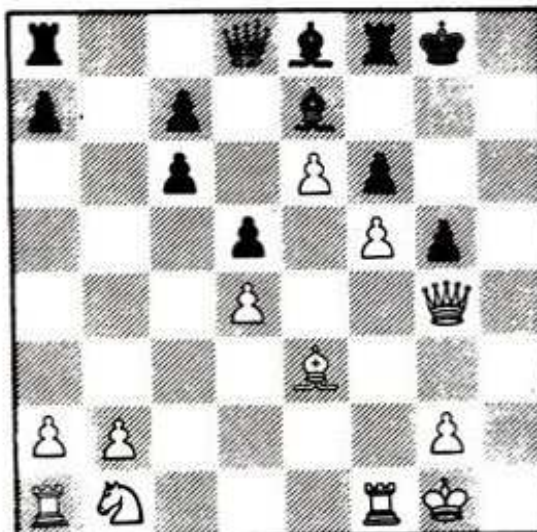
13. c3 !?

Een listig zetje. De idee is dat na 13.
 .. f6, eigenlijk zwarts enige manier
 om actief tegen te spelen, wit via een
 foefje de zwarte stelling in tweeën
 kan splijten.

13. .. f6? 14. f5

Want op 14. .. fxe5 volgt 15. fxe6 exd4
 16. cxd4 en wit wint een stuk. Zwart
 moet dus op d4 tussendoor ruilen.

14. .. Pxd4 15. cxd4 Le7
 16. e6 Le8 17. Dg4 g5
 18. h4 h6 19. hxg5 hxg5??

Maar dit is echt niet goed. Gedwongen
 was 19. .. fxxg5, waarna de partij pas
 echt interessant was geworden.

20. Kf2!

Plotsklaps is het uit. Een invasie van
 de witte zware stukken over de h-lijn
 is niet te verhinderen, terwijl de
 zwarte koning, vanwege de opeenhoping
 van zijn eigen stukken, ook geen vlucht-
 weg heeft.

20. .. Kg7 21. Th1 Th8 22.
 Pd2 Lb4 23. Txxh8 Kxxh8 24. Th1+
 Kg8 25. Dh3 Kf8 26. Dh8+ Ke7
 27. Th7+ Kd6 28. Df8+

Zwart geeft op.

Een mooi voorbeeld van een hard gevecht
 is de volgende partij tussen Nico en
 mijzelf uit onze match. Met zwart pro-
 beerde ik het akelige c3-systeem in het
 siciliaans op ludieke wijze te bestrij-
 den. Dat gaat mis, en na een langdurig
 plus van wit in het middenspel, wint
 deze dan ook een pion. In de daaropvol-
 gende tijdnoodfase mist wit echter de
 winst, en draait het uit op zetherhaling:

Wit: Nico
Zwart: Ton

9-e partij; siciliaans

1. e4 c5 2. c3 b6 3. d4 Lb7 4. Pd2
Pf6 5. e5 Pd5 6. c4 Pb4 7. d5 b5
8. a3 Da5 9. Db3 bxc4 10. Lxc4 La6
11. Tbl Lxc4 12. Dxc4 P4a6 13. Pgf3
d6 14. exd6 exd6 15. De4+ Le7 16.
0-0 Dd8 17. Te1 Pd7 18. Pc4 Pf6 19.
Dd3 0-0 20. Lf4 Tfe8 21. Te2 Dc7
22. Tael Lf8 23. Lg3 Dd7 24. Txe8
Txe8 25. Txe8 Pxe8 26. Pxd6 Lxd6
27. Dxa6 Lxg3 28. hxg3 Dxd5 29.
Dxa6 (11 slagzetten op rij!) Kf8
30. Da5 f6 31. Dd2 Dc4 32. Dc3 Pd6
33. Pd2 Dd5 34. Pb3 Pe4 35. Df3
De5 36. De2 Dd5 37. Df3 De5 38.
De2 Dd5 39. Df3 en remise.

Ik kan niet zeggen dat ik er een echt idool op na hou, maar iemand die ik toch zeer bewonder is Jan Timman. Hij speelt altijd op winst en is erg fantasierijk. Bij hem zie je vaak de mooiste en elegantste varianten op het bord komen. Bovendien is hij een van de weinigen, die uitstekend partijen weet te analyseren, en dit dan ook doet! Zijn partijen en analyses kan ik iedereen aanraden.

Unitas is best een gezellige club. De sfeer is er doorgaans prima, en iedereen gaat met iedereen om; elitaire verhoudingen zijn er niet (meer). Wel is de club flink veranderd. Uiteraard zijn er altijd mensen die komen en gaan; soms valt het niet eens op, soms breekt het je hart, maar dat is normaal. Meer bijzonder is dat de club de laatste paar jaar zo ongeveer is verdubbeld. Al meer dan honderd (!) deelnemers aan de interne, dat is wel eens anders geweest. Een prima zaak. Wat ook anders is, is dat Unitas, en dat is jammer, er niet sterker op geworden is de laatste vijf à zes jaar. Maar gelukkig, alles kent een "golfbeweging", is het niet?

Tot slot dan de meest miserabele partij, die ik tot nu toe gespeeld heb. Daarin ontbrak eigenlijk alles, wat op gezond verstand lijkt. De opening is nog bekend terrein, en wordt vrij vlug gespeeld. Maar bij de eerste de beste

zet die ik zelf verzon, ging het meteen helemaal mis. Het was aan het einde van de interne competitie van vorig seizoen. Ik stond derde, en moest spelen tegen de nummer twee op de ranglijst: Henk ten Doeschate. Het gat tussen ons was al groot, maar een winst zou nog een klein kansje op de tweede plaats betekend hebben. Het werd een volslagen anti-climax.

Wit: Henk
Zwart: Ton

Engels

1. c4 Pf6 2. Pc3 c5 3. Pf3 d5
4. cxd5 Pxd5 5. g3

Jammer. Ik hoopte op het woeste 5. e4, waarna de strijd zeer scherp kan worden; 5. e4 Pb4 en nu:

A) 6. Lb5+ P8c6 7. d4 cxd4 8. a3 dxc3
9. Dxd8+ Kxd8 10. axb4 cxb2 11. Lxb2
met interessante verwickelingen.

B) 6. Lc4 Pd3+ 7. Ke2 Pf4 8. Kf1 Pe6
en nu 9. b4 of 9. Pe5, beide met scherp spel. De tekstzet is rustiger.

5. .. Pxc3 6. bxc3 g6 7. Lg2
Lg7 8. 0-0 0-0 9. d4

Een alternatief is 9. Tbl, bv. 9. .. Pc6
10. Da4 Pa5 11. d3 b6 12. Dh4 Lb7 13.
Lh6 Lxh6 14. Dxh6 Lxf3 15. Lxf3 Tc8,
aldus Karpov-Kortsjnoj, Baguio City,
1978 (30-e partij).

9. .. Pc6 10. e3!?

Na 10. e4 zou de partij in het Grünfeld-Indisch belanden en alles "normaal" zijn. Na de tekstzet echter is d4 stevig gedekt en het witte centrum stabiel, waardoor het karakteristieke plan van zwart in het Grünfeld-Indisch (aanval tegen het witte centrum) hier niet erg op zijn plaats lijkt. Toch had zwart het in deze richting moeten zoeken.

10. .. cxd4?

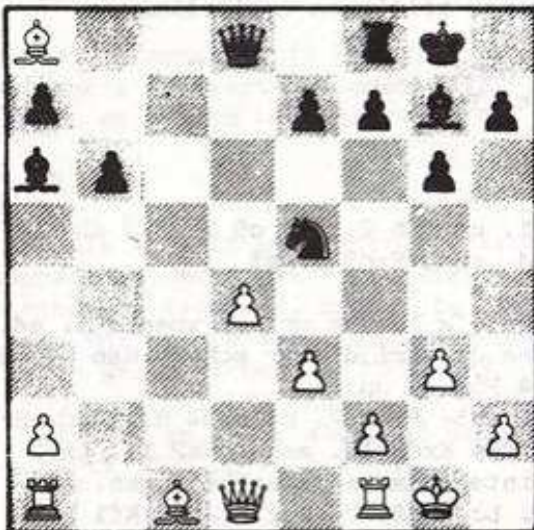
Waarom de druk tegen d4 opheffen?

11. cxd4 b6??

Dit was de bedoeling. Ik wilde wit ver-

leiden tot het winnen van een kwaliteit, wat mij dan een pion en aardig spel op de witte velden zou opleveren. Maar helaas, het blijkt van geen kant te deugen.

12. Pe5 Pxe5 13. Lxa8 La6

Zoals ik het zag, diende het nu als volgt verder te gaan: 14. Tc1 Dxa8 15. dxe5 Lxe5, en deze stelling vond ik wel leuk. Maar hier al wordt er de vloer met het plan aangeveegd.

14. Lg2!!

Geen seconde aan besteed. En het is zo simpel. Door de kwaliteit gewoon niet te nemen, krijgt wit alles wat hij wil: contrôle over het centrum, de koning veilig op diens vleugel en druk op de hele zwarte stelling. Zwart kan daar niets tegenover stellen. Tergend.

14. .. Lxf1 15. Dxf1 Pg4

Het paard kan ook naar d7, maar dan volgt 16. La3 Pb8 (Te8 17. Lb5 met wurging) 17. Tc1 Te8 18. Dc4 en spoedig Dc7 en het is voorbij. De tekstzet is ook niets. Het paard huppelt nog wat op de koningsvleugel heen en weer, omdat zich daar ergens de witte monarch moet bevinden, maar dat heeft helemaal geen betekenis meer. De strijd is gestreden.

16. La3 f5 17. Dc4+ Kh8

18. h3 Ph6 19. Tc1

Wat een ellende.

19. .. Pf7 20. Dc7

Zwart geeft op.

ANALYSE

Wit : C. de Saegher (HWP/2)

Zwart : C. Kamstra

Dame-indisch (QI 4.5)

1. d4 Pf6 2. Pf3 e6 3. c4 b6
4. a3 Lb7 5. Pc3 d5 6. cxd5 Pxd5
7. Da4+ Dd7 8. Dc2 Pxc3 9. bxc3 c5
10. Pe5

Bekend is 10.e4 cxd4 11.cxd4 Dc6
12.Ld3 Dxc2 met gelijk spel.

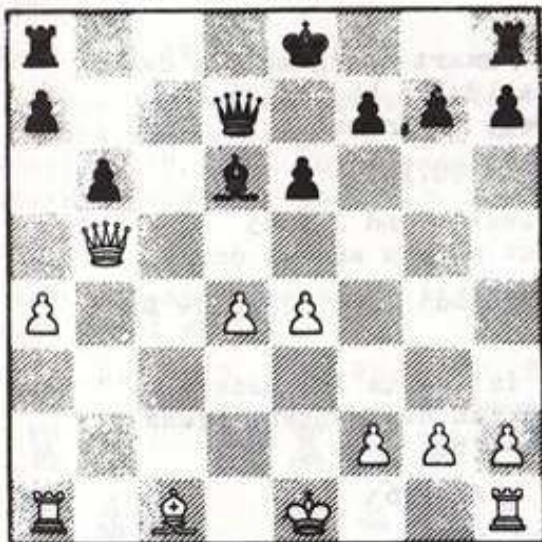
10...Dc7 11. Da4+ Pc6 12. e4 Ld6
13. Pxc6

13.Lb5 Lxe5 14.dxe5 0-0 15.f4 Pa5!
is gunstig voor zwart, bv. 16.Dc2 c4
of 16.Ld3 Lc6 17.Dc2 c4 18.Le2 Db7
19.Lf3 Pb3 20.Tbl Pc5

13...Lxc6 14. Lb5 Lxb5 15. Dxb5 Dd7
16. a4

Niet goed is 16.Dd3 cxd4 17.cxd4
Da4! bv. 18.0-0 0-0 19.Le3 Tfc8
waarna de c-lijn en de zwakke witte
a-pion zwart het betere spel garan-
deren.

16...cxd4 17. cxd4

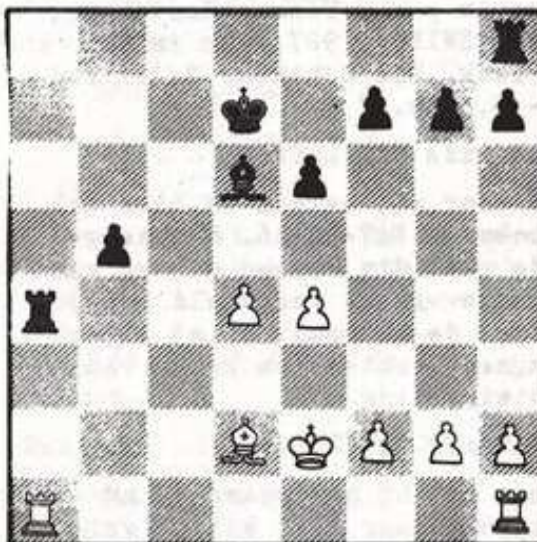
17...a6! 18. Dxd7+?

Wit had op b6 moeten slaan, hoewel
zwart na 18.Dxb6 0-0! (niet over-
tuigend is 18..Tb8 19.Dxa6 Lb4+
20.Ke2 Dxd4 21.Dc6+ Kf8 22.Tbl)
zijn pion altijd terugwint.

18...Kxd7 19. Ld2 b5 20. axb5 axb5

Door zijn ontwikkelingsvoorsprong en
sterke b-pion staat zwart in dit
eindspel iets beter.

21. Ke2 Ta4

22. Tbl?

Niet zo'n beste zet, maar ook na
22.Txa4 bxa4 23.Tbl Kc6 24.Kd3 Ta8
of 22.Kd3 Tha8 23.Lc3 Kc6 gevolgd
door 24..f5 heeft wit genoeg om
over na te denken.

22...Thb8 23. Lc3 Tc8 24. Tb3

24.Thc1 Lf4 25.Tc2 b4 en 24.Kd3
Ta3 25.Thc1 b4 of 24.Kd2 Lf4+
25.Kd3 Ta3 gingen niet.

24...Ta2+ 25. Ke3 b4! 26. Lxb4?

Een blunder in tijdnood. 26.Ld2
was gedwongen, waarna zwart met
26..Tcc2 27.Td1 Ta3 28.Tdbl Kc6
29.Kd3 Tca2 zijn voordeel vast
houdt.

26...Lxb4 27. Txb4 Tc3+ 28. Kf4
Txf2+ 29. Kg4 Txf2+ 30. Kf4 f6
31. h4 h5

Zwart geeft het op.

Cor Kamstra

Roest - Prins (FR 4.4)

1.e4 e6 2.d4 d5 3.Pc3 Pf6 4.e5
Pfd7 5.f4 c5 6.Pf3 Pc6 7.Le3
Db6 8.Pa4 Da5+ 9.c3 cxd4 10.b4
Dc7

Het stukoffer 10..Pxb4 staat na de recente partij Timman-Kortchnoi, Brussel (SWIFT) 1987 weer in een kwade reuk. Zie Schakend Nederland 1987 - 5, blz. 7

11.Pxd4 Pxd4 12.Lxd4 g5

Nieuw voor mij; bekend is hier wel de manoeuvre Pd7-b8-c6. Met de gespeelde zet (die vreemd genoeg van een remiseverzoek vergezeld ging) wil zwart de voorpost op e5 direct ondermijnen, echter ten koste van zijn ontwikkeling.

13.Dh5! gxf4 14.Lb5 b6

Hiermee zet hij het paard op a4 buitenspel, maar laat wit de vrije hand op de koningsvleugel.

Het directe 14..Lg7 wordt beantwoord met 15.Pc5 (dreigt Pxe6) 15..0-0 16.Ld3 h6 17.Pxd7 en 18.0-0 ±

Op 14..a6 kan goed 15.Pb6 volgen bv. 15..axb5 (15..Tb8? 16.Pxd5! exd5 17.e6 +-) 16.Pxb8 Dc4 17.De2!

15.0-0 Lg7 16.Txf4 0-0

Zwart heeft tijdig f7 kunnen dekken en bedreigt nu de witte e-pion. Hoe verder?

Na 17.Ld3 f5! 18.exf6 Pxf6 19.Dg5 zal wit wel goed staan, maar zwart heeft wellicht verdedigingskansen o.a. doordat de dame via de 7e rij kan ingrijpen.

Ook 17.Th4 h6 is niet geheel duidelijk, terwijl er na 17.Tafl geen bezwaar is tegen 17..Pxe5

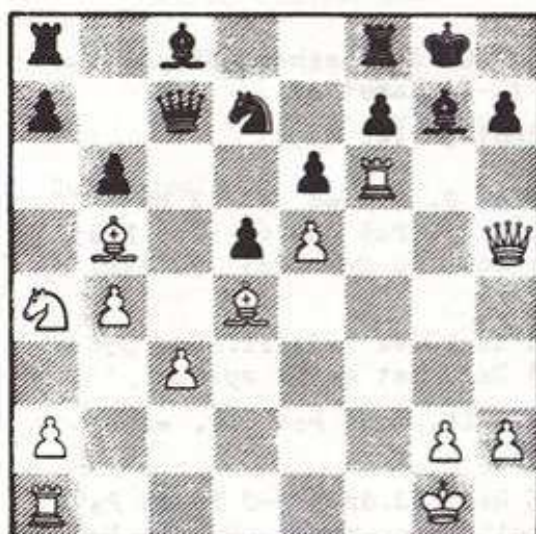
Voor wie ooit de partij Fischer-Benkø, USA 1963 heeft nagespeeld (60 Memorable Games, nr. 46) vormt de stelling geen probleem.

17.Tf6!

Zie diagram. Nu is e5 weer voldoende gedekt en pion f7 geblokkeerd.

17...Lxf6

Anders bouwt wit rustig verder met Ld3 en/of Tafl

18.exf6

Naar analogie met bovengenoemde partij Fischer-Benkø kwam ook de zet 18.Ld3 zeer in aanmerking; de matdreiging laat zwart geen keus: 18..Td8 19.Dxh7+ Kf8 20.exf6 Ke8 21.Lb5 Dd6 22.Le5 Df8 23.Lf4 en zwart verliest materiaal.

18..Df4

Zo hoopt zwart tijdig met de dame op g5 (na 19.Ld3 h6) of g6 (na 19.Tf1 De4) te komen.

19.Tf1 De4 20.Dh3!

Dreigt beslissend 21.Ld3
Zwart rest weinig anders dan:

20...e5 21.Ld3 Pxf6 22.Dg3+ Dg4
23.Dxe5

Daarmee is zwarts lot bezegeld. Het paard kan niet wijken wegens het mat op h8.

23...Dg7 24.Txf6

Dreigt 25.Tg6

24...Kg7 25.Th6?!

Directer is 25.Txf7 Dxe5 (25..Txf7 26.De8+ Tf8 27.Dxf8 mat) 26.Lxe5+ Kh8 27.Tg7+ Kh8 28.Tg6+ en mat

25...Dxe5 26.Lxe5+ f6 27.Lxf6+ Kg8 28.Lxh7+

En na nog een aantal overbodige zetten gaf zwart op.

HR

Postma - Hofman

1. c4 Pf6 2. Pc3 g6 3. e4 d6
4. d4 Lg7 5. f4

Het Koningsindisch vierpionnen-
spel, niet ongevaarlijk voor zwart,
maar bij correct tegenspel niet
helemaal kosjer.

5...0-0 6. Pf3 c5 7. d5 a6

Bereidt b5 voor, wat wit met de
volgende zet verhindert.

8. a4 e6 9. Le2 exd5 10. cxd5 Te8
11. e5

Houdt een pionoffer in.

11...dxe5 12. fxe5 Pg4 13. Lg5
Db6 14. 0-0

Er is nu een heel ingewikkelde
stelling op het bord gekomen b.v.
14..c4+ 15.Khl Pf2+ 16.Txf2 Dxf2
17.Pe4 Db6 18.Pd6 met uitstekend
spel voor wit. Wat zwart doet is
het beste.

14...Pxe5 15. Dd2 Lf5 16. Ph4

Een tweesnijdende zet, enerzijds
verjaagt het paard de looper van f5,
anderzijds staat het daarna buiten
spel.

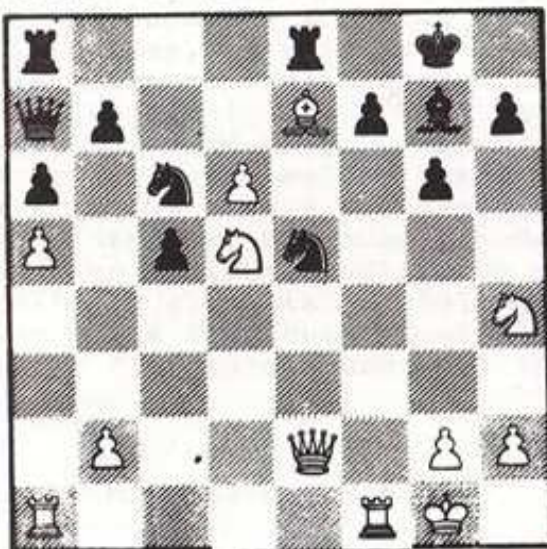
16...Lg4 17. a5 Da7

Andere damezetten zijn slechter bv.
17..Db4 18.Ta4 Pc4 19.Df4! met
winst of 17..Dc7 18.Dd6 met uit-
stekende stelling voor wit.

18. d6!?

Wit moet actief spelen, anders
komt zwart eruit.

18...Lxe2 19. Dxe2 Pbc6 20. Pd5

20...Pd7?

Deze passieve zet kan niet goed
zijn. Beter is 20..Pd4. Ik had daar-
op 21.Df2 gepland met onduidelijke
stelling.

21. Pe7+ Pxe7 22. Lxe7 c4+

Activeert de dame.

23. Khl Dd4 24. Tael

Er dreigde Dxb4, vandaar

24... Pe5?!

Lijkt niet slecht, maar na de vol-
gende zet van wit staat zwart wel
heel beroerd.

25: Pf3 Pxf3 26. Dxf3 f5

Gedwongen.

27. Dxb7 Ta7 28. Dc6 Tb8 29. Td1

Het is uit.

29...De4 30. Dxe4 fxe4 31. d7 Txd7

32. Txd7 Lxb2 33. Td8+ Txd8

34. Lxd8 e3 35. Lg5 e2 36. Tel Lc3

37. Txe2 Lxa5 38. Ta2

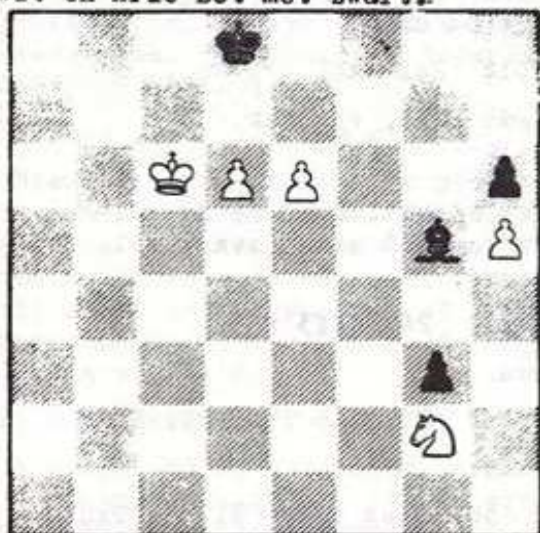
En zwart gaf het eindelijk op.

1 - 0

Jan Postma

eindspel

Dit eenvoudig ogend eindspel kwam onlangs voor in een tweemaal afgebroken partij tussen Wout Knol met wit en Arie Bot met zwart.

Na de eerste maal afbreken had ik amper geanalyseerd, maar in deze situatie bleek mij dit wel hard nodig. Als zwart de kans krijgt zijn loper tegen de witte centrum pionnen te ruilen, dan is het meestal remise. Ik had Kd5 afgegeven en kreeg na lang zoeken een idee dit eindspel toch te winnen. Het berust op rolverwisseling van koning en paard. Er zijn 2 hoofdvarianten:

1. 1.Kd5 Ld2 2.Ke4 Lb4 3.d7 Ld6
4.Kf3 Ke7 5.Pe3 Kd8 6.Pd5!
Le5 7.Pb4 Kc7 8.Pc6 Lf6
9.d8(D) Lxd8 10.e7 Lxe7
11.Pxe7 g2 12.Kxg2 Kd6
13.Pg6 Ke6 (op 13...hxg6 wint
14.h6) 14.Pf4 Kf5 15.Kg3 Kg5
16.Kf3 Kf5 17.Pe2 Kg5 18.Pg3
h6 19.Ke4 Kg4 20.Ke5 Kxg3
21.Kf5 Kh4 22.Kh6 en wit wint.

2. 1.Kd5 Ld2 2.Ke4 Lb4 3.d7 Ld6
4.Kf3 Lc7 5.Pe3 Ke7 6.Pd5+
Kxe6 7.Pxc7+ Kxd7 8.Pd5 g2
9.Kxg2 Ke6 10.Pf4 Kf5 11.Kg3
Kg5 12.Kf3 Kxh4 13.Ke4 Kg5
14.Ke5 Kg4 15.Kf6 Kxf4 16.Kg7
Kg5 17.h6 Kf5 18.Kxh7 Kf6
19.Kg8 en wit wint.

Deze analyses bleken voorbarig, toen Arie, die deze keer niet diepgaand geanalyseerd had, na 1.Kd5 voortzette met 1...Ke8 en daardoor een belangrijk tempo verloor.
2.Ke4 Ld2 3.Kf3 Lb4 4.d7+ Ke7
5.Kxg3 Ld6+ 6.Pf4 en wit wint.
Daarom maar in het Unitas-nieuws, zo vaak kom je zo'n eindspel niet tegen.

Wout Knol.

NOSBO SNELSCHAKEN VOOR TEAMS

Vrijdag 15 mei vond het bovengenoemd evenement plaats, volgens velen het gezelligste, maar in ieder geval het grootste Nosbotoernooi van het jaar. Ongeveer 200 deelnemers streden al bij voorbaat voor een verloren zaak, want de strijd zou als vanouds gaan tussen Groningen I en Groningen VI, voorheen Unitas V.

Als schaakclub schijn je tegenwoordig niet meer mee te tellen als je geen drankteam hebt. Dit jaar was Sissa koploper met maar liefst zes drankteams, verder waren er 't Heerdenpeerd (voor deze gelegenheid aangevoerd door Yge Visser, die expres in een slecht team speelde om topscoorder van het toernooi te worden), Zwiggelte (met o.a. Unitas III-speler Henk de Jonge), Unitas IV (gecoached door Arie Verheul) en dus Groningen VI, dat zich ter gelegenheid van zijn 10-jarige bestaan gehuld had in een rood t-shirt met onduidelijke opdruk. Een aanzet om uniformgeklede teams in de toekomst mode te laten worden. Helaas is het zo, dat drinkers nu juist niet die lichaamsbouw en -vormen hebben, die het dragen van een t-shirt esthetisch gezien verantwoorden. Ik beveel hen voor volgend jaar geprepareerde jute zakken aan.

De wedstrijdleader F. Plat introduceerde een fluitje, dat eenfeder door merg en been ging, maar leidde het toernooi vrijwel vlekkeloos. De uitslag :

Groningen I werd kampioen, op de voet gevolgd door Groningen VI; Unitas I werd derde, ondanks schrijver dezes met de score 5 uit 16. De andere Unitas-teams speelden naar hun mogelijkheden, sommige spelers overtroffen zichzelf, anderen stelden teleur, maar elk team kwam uiteindelijk in de finalegroep waar het thuis hoorde.

OCH HEDEN JA!
(De makkers van weleer)

Ik kom nog wel eens in Groningen en zo trof ik laatst op het station de heer Oliemans. Beiden hadden we wel even tijd en dus praatten we in de stationsrestaurant wat bij onder het genot van koffie en een spoorpunt. Werk, vrouw en kennissen passeerden de revu en natuurlijk het schaken. O.a. ons eigen spel en het wel en wee van mijn oude vereniging, de C.S.V. Unitas. Wat de club betreft: het deed me genoeg te vernemen dat sinds mijn vertrek het aantal leden weer was gegroeid. Verder verdroot me de degradatie van Unitas II. Foei heren! Nee, dan de oude garde van het befaamde Unitas IV nog eens. Die had het vast beter gedaan! Maar, goeie vraag, waar waren ze gebleven, de makkers van weleer?

Sommigen zijn nog steeds lid van de club. Anderen spelen nu voor de concurrentie en de rest is verdwenen in de anonimiteit. Dat laatste geldt bijvoorbeeld ook voor ondergetekende. Wegens tijdgebrek heb ik het topschaak voorlopig vaarwel gezegd en dus beperk ik mij tegenwoordig tot het recreatieschaak. Dat doe ik nu al weer een paar jaar bij de bedrijfsschaakvereniging alhier van de P.T.T. Post, de "Postale" geheten. Om u een indruk te geven van deszelfs activiteiten, het aantal lidmaten en het niveau: de Postale telt momenteel elf leden, te weten vier gewezen clubspelers en zeven huisschakers. Onder leiding van de oud-hoofdbesteller Bouius komen die in het winterseizoen wekelijks bijeen in de cantine van ons gebouw aan de Harlingertrekweg. Daar spelen we een interne competitie in een ontspannen sfeer. Slechte zetten mogen bijvoorbeeld worden teruggenomen. Extern zijn we echter serieus. Zodoende neemt de Postale met veel succes deel aan de Leeuwarder Bedrijfsschaakcompetitie. Afgelopen seizoen werden we zelfs kampioen in de eerste klasse. Nu, dat was het bordschaak dan wel zo'n beetje. Om de vaardigheid wat op peil te houden, doe ik daarnaast ook nog wat aan correspondentieschaken.

Ik wilde dit stukje over mezelf passend besluiten met een partijtje van mezelf. En ik koos voor u, schaakvrienden, een leerzame correspondentiepartij die ik in 1985 speelde, in het kader van het 12^e N.B.C. Propaganda Bekertoernooi. Mijn tegenstander was een wiskundeleraar van wie ik in 1983 tijdens de KNSB Bonswedstrijden verloren had. Er moest dus nog iets worden rechtgezet. De partij gaat hierbij met enkele beknopte aantekeningen.

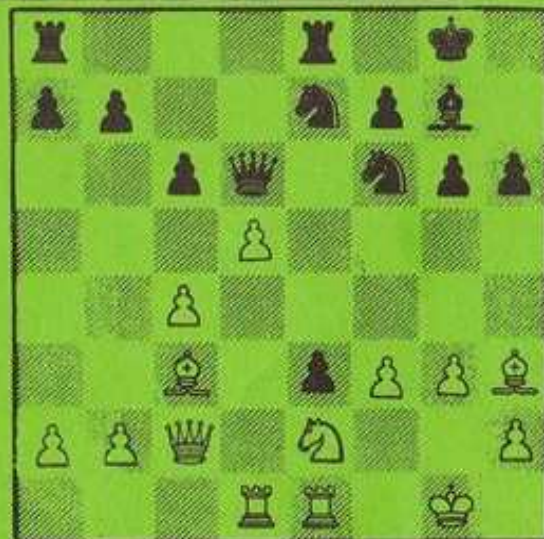
Pirc met g3

1. e4 d6 2. d4 Pf6 3. Pc3 g6 4. g3 Lg7 5. Lg2 O-O
 6. Pge2 e5 7. O-O Pc6 8. de5 de5 9. Lg5 Le6 10. Pd5 Ld5
 11. ed5 Pe7 12. c4 Volgens Suetin is wit nu licht in het
 voordeel. Echter het is m.i. voor wit nog niet zo een-
 voudig dit voordeel uit te bouwen. In de partij Van Wijgerden
 - Franco, Hoogovens 1983, ging het bijvoorbeeld mis na
 12. ... h6 13. Le3 Pf5 14. Lc5 Te8 15. Dc2 b6 16. Lb4 e4
 17. Lc3 e3 18. f3 b5 19. cb5 Db5 20. f4 Db5 (??T.O.)
 21. La8 Ta8. Zwart had meer dan genoeg compensatie
 voor de kwaliteit en won in 39 zetten. Terug nu naar
 onze partij: 12. ... h6 13. Ld2 Pf5 Dc2? Ik denk dat 14.
 Lc3 e4 15. Db3 Tb8 16. a4 het beste is. 14. ... Te8
 15. Lc3 e4 16. Tad1 e3 17. f3 Dd6 18. Lh3 Pe7 19. Tfel c6!

Van Tartakower is de uitspraak:

"De schaakpartij kent over het algemeen drie fases: de opening, waarin we hopen de betere stelling te krijgen, het middenspel waarin we denken de betere stelling te hebben, en het eindspel, waarin we weten dat we verloren zijn. (Uit: Hans Ree, "Wat een kracht! Wat een gratie!", Amsterdam, 1986. Pag. 103.).

Ik zag gelukkig bijtijds dat wit hier in het middenspel al niet zo goed meer stond en besloot daarom nu het nog kon naar een houdbaar eindspel af te wikkelen. Dat gebeurde als volgt: 20. b4 cd5

21. c5! Dc7 22. Db2 Ph5 23. Lg7 Pg7 24. Pf4 a5 25. Te3 ab4
 26. Db4 Ta2 27. Pd5 Pd5 28. Te8+ Pe8 29. Td5 De7 30. De4
 De4 31. fe4 Daar is het houdbare eindspel dan. Dat wordt
 inderdaad remise dankzij mijn pion op e6. 31. ... Pf6
 32. Td4 Tc2 33. e5 Pe8 34. e6 f5 35. Lg2 Tc5 36. Lb7 Tc7
 37. Td7! Kf8 38. h4 Tc5 39. Kf2 Te5 40. Ld5 g5 41. Kf3
 Kg8 42. La2 Te4 43. hg5 hg5 44. Lb1 Te5 45. La2 en remise.
 It koe fansels better, mar dochts ek folle minder, no?

Tenslotte, met hartelijke groeten en de beste wensen,

Michiel Offringa (oudlid)

Bedankt voor je stuk, Michiel! Zoals je ziet, heb ik het maar helemaal over getijpt, omdat al die "volgelopen" letters het origineel slecht leesbaar maakten. (Vraag: Wat is de overeenkomst tussen een spoorpunt en een speerpunt?

Antwoord:

Ze staan in je maag..!)

Tjeerd Oliemans

AGENDA

- 13 - 17 juli Oosterbeek, seniorentoernooi.
za. 18 juli - 1 aug. OHRA schaaktoernooi, Dieren.
(Open kampioenschap van Nederland)
zo. 2 aug. - 13 aug. OHRA schaakfestival te Amsterdam;
ma. 3 aug. - 9 aug. Open toernooi en jeugdtoernooi.
vr., za. 11 en 12 sept Gambiettoernooi Staunton/Helpman.
(Morra-gambiet)
wo. 16 sept. NSBO-jaarvergadering.
za. 19 sept. 1e ronde KNSB-competitie.
za. 26 sept. 22e open Drents toernooi te Assen.
za. 10 okt. 2e ronde KNSB-competitie.
za. 14 nov. 3e ronde KNSB-competitie.
do. 3 sept. Algemene Leden Vergadering.